JULY 2021

Vol. L3. No. 2

DUKHRANA SPECIAL

OLIVE

കണ്ടെത്തിയവനെ കണ്ടറിഞ്ഞീടാം!

ഫാ. ബെന്നി കോനൂരാൻ CST

"സ്വർഗ്ഗസമാനമന്ദഹാസം
ഇനി സ്വർഗ്ഗീയരുടെ സ്വന്തം"

ജനനം : 28 – 02 – 1973
മരണം : 21 – 05 – 2021

ഫാ. എബിൻ കുഴിമുള്ളിൽ CST

"സൗഹൃദം പൊഴിച്ച നിൻ
നവവീചികളിലെന്നും
കിനിയുന്നു ഓർമ്മതൻ
നഷ്ടസുഗന്ധം

ജനനം: 06 – 04 – 1988
മരണം: 11 – 05 – 2021

"I have called you Friends" (Jn. 15:15)

ഒലിവ്

News Bulletin

Little Flower Congregation, CST Fathers

Vol. L3 No. 2 July, 2021

Patron : Fr. Jojo Varakukalayil CST
(Superior General)

Editorial Board :

Fr. Anish Angadiath CST (Chief Editor)

Fr. George Aranchery CST

Fr. John Kapiarumalayil CST

Fr. Joice Peedikayil CST

Fr. Arun Koyikkattuchira CST

Phone: 9995675968

Web : www.cstfathersindia.com

E-mail:

lfcongregation@gmail.com

olivecstfathers@gmail.com

Published from:

Little Flower Generalate
Thrikkakara P.O.
Kochi - 682021
Kerala, India

Printed at:

Little Flower Printing Press
Thrikkakara P.O.
Phone : 0484-2988453

E-mail:lfthrikkakara@gmail.com

(For private circulation only)

ഒലിവ്

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

1. എഡിറ്റോറിയൽ 3
2. **Superior General's Message** 5
3 **Superior General's programme** **8**
4. **Intimations** 9
5. **News Section**
   - Little Flower Generalate 10
   - Little Flower Major Seminary 22
   - St. Joseph's Province 25
   - St. Thomas Province 27
   - Khrist Jyoti Province 31
   - Little Flower Province 36
   - Little Flower Mission, Africa 41
6. **Article Section**
   - തോമ്മാ മാർഗ്ഗവും നസ്രാണികളും 46
     ഫാ. എബി. കൊറ്റനെല്ലൂർ സി.എസ്.റ്റി.
   - The Hermeneutic of the Way of Beauty 55
     Rev. Dr. Rogi Thomas Narithookkil CST
   - അമ്പേഷിയുടെ കാതൽ 65
     ഫാ. ജോസ് താമരക്കാട്ട് സി.എസ്.റ്റി.
   - മരിക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ 68
     ഫാ. ജോസ് തടിക്കൽ സി.എസ്.റ്റി.
   - മായാത്ത പുഞ്ചിരി – ബ്ര. സഞ്ജു പുതിയിടത്ത് സി.എസ്.റ്റി. 71
   - ധീരതയുടെ യോദ്ധാവ് 73
     ബ്ര. സിബിൻ പാണ്ടിയപ്പിള്ളി സി.എസ്.റ്റി.
   - ഗുരുഹൃദയം 76
     ബ്ര. ജോബിൻ പുത്തൻപുരയിൽ സി.എസ്.റ്റി.
   - കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ 79
     ബ്ര. ടോമിൻ തകടിയേൽ സി.എസ്.റ്റി.
   - The Hidden Stone - Bro Nirnnay Pulickal CST 82
   - Limited through limitless - Bro. Bibin Kalarickal CST 83
   - Panel Discussion Report of Perpetual Profession Course 88
   - Report of the Preparation Course for Perpetual Profession 91
   - Report of the Theologians Gathering 94
7. **Days to Remember** 99

എഡിറ്റോറിയൽ

എല്ലാ അന്വേഷണങ്ങൾക്കും കണ്ടെത്തലുകൾ ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ അവ നാം ആരംഭിച്ചിടത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു നിലവരെ മാത്രം നമ്മെ എത്തിച്ചേക്കാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യജീവിതകാലം പ്രത്യക്ഷയാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നിട്ടും അവനെ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ പരാജിതരായ ശിഷ്യന്മാരും ഒരു സമൂഹവും നമ്മെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തോമസിന്റെ ജീവിതത്തിലും ക്രിസ്തു ആരാണെന്ന് പലവട്ടം ചിന്തയ്ക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. എന്നാൽ അവ്യക്തതയുടെ മറുകര കടക്കാൻ ഒരു പരിധിവരെ അവന് സാധിച്ചിട്ടില്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ വഞ്ചി കെട്ടപ്പെട്ടതിന്റെ ദുരന്തം ഒരു ഘട്ടംവരെ പേറിയവനാണ് തോമസ്സും.

അവന്റെ മരണം എല്ലാവരിലും തീർത്ത നിശബ്ദത തോമസിനെയും അലട്ടിയിരുന്നു. ഇവിടെ അവൻ ഒരു അന്വേഷിതന്നെയായി മാറിയിട്ടുണ്ടാവണം. ജീവനും മരണവും അതിനുശേഷമെന്തെന്ന ചിന്തയും അവനെയും പിടിച്ചു കുലുക്കിയിട്ടുണ്ടാവണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ പലതും വേരുപൊട്ടുന്നത് ഇത്തരം നിശബ്ദ വേളകളിലാണ്. ഞാനും പിതാവും ഒന്നാണ്, പിതാവിലേക്കുള്ള വഴി ഞാനാണ് എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വഴി ഞങ്ങൾക്കും കാണിച്ചുതരണമെന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്ന തോമസിൽ തന്നെ ഒരു അന്വേഷി തല പൊക്കിയിരുന്നു. അത് കൂടുതൽ ക്രിയാത്മകമാകുന്നത് അവന്റെ മരണം തീർത്ത ശൂന്യനിശബ്ദതയിലാണ്.

തന്റെ പരികല്പനത്തിൽനിന്നും വ്യക്തതയിൽ എത്തുന്ന അന്വേഷിയുടെ ജൈത്രയാത്രയാണ് തോമസിൽ പിന്നീടുള്ളത്. ഈ അന്വേഷണം സൗഹൃദങ്ങളുടെ പിൻബലങ്ങളെയെല്ലാം പിന്നിലാക്കുന്നു. ഒരുമിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ

പിന്നീട് തോമസ്സില്ല. കല്ലറയിലേയ്ക്ക് ഓടുന്നവരിലും എമ്മാവൂസിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരിലും അവനില്ല.

അവന്റെ മരണശേഷമുള്ള അല്പകാലം ഈ അന്വേഷിയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് അസാധാരണായ മാറ്റങ്ങളാണ്. അന്വേഷണത്തിൽനിന്നും കണ്ടെത്തലുകളുടെ തിരതല്ലലിൽ അവന്റെ സങ്കടക്കടൽ ഇരമ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. ആ കടൽ മുഴുവൻ രണ്ടു കണ്ണുനീർകണങ്ങളായി പൊഴിയുന്നതാണ് എന്റെ കർത്താവേ എന്റെ ദൈവമേ എന്നുള്ള ശ്ലീഹായുടെ മറുമൊഴി.

അജഗണത്തിൽനിന്നും ചിതറിക്കപ്പെട്ടവനാണ് പിന്നീട് തോമസ്. സൗഹൃദങ്ങളുടെ പൂമരങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാത്ത അവനു തണൽ കർത്താവും ദൈവവുമായവൻ മാത്രം. എന്റെ കർത്താവെ, എന്റെ ദൈവമേ എന്ന കടലിരമ്പം ഉള്ളിലൊതുക്കിയ ശ്ലീഹായുടെ പൂർണ്ണത സ്ലീവയിൽ മാത്രമായി മാറുന്നു.

◆

SUPERIOR GENERAL'S MESSAGE

Faith Experience of Apostle Thomas and the Tangible Humanity of Jesus

Dear Fathers and Brothers in Jesus,

Dukhrana, the feast of St. Thomas Apostle who became one with Him being pierced into death. Piercing the side of Jesus is believed to be the birth of the Church. The day we commemorate the martyrdom of Apostle Thomas is the day to celebrate the birth of St. Thomas Christians too. Wish you all the blessings of Dukhrana of St Thomas, the Apostle of India!

In celebrating the feast and observing the memory of our faith we are challenged and called upon to live the ideals of the one who professed his faith in uttering that "Let's go and die with Him" (Jn 16:16). This utterance of the Apostle Thomas is an utterance beyond the mere faith in Jesus to a call to live one's faith radically i.e., 'to die with him, rather than to live without him'. Living without Jesus is no life at all. Thomas was always the one who wished to stand up for his faith and to commit himself totally for his faith in his Master. In his invitation to his fellow disciples, 'Let us go and die with Him' we learn a prophetic call to ecclesial vocation to die for Jesus, or rather than to live without him. No Christian life is ever possible without Jesus. The meaning of being Christian solely depends on one's life with Jesus. Hence, our Christian vocation is an ecclesial call to live with Him. Witness Him unto death. This ecclesial vocation, I believe, is personalized in Apostle Thomas's martyrdom for Jesus. The martyrdom of Apostle Thomas for Jesus is the profession of his faith in Him. His preaching becomes manifested in his dying for Him. Thomas is said to have demanded a personal encounter and experience with the Risen Jesus; and Thomas's touching Jesus' side to see how deep this conviction is. Jesus is saying to Thomas "Put your finger in my wounds" (Jn 20:27). "I am not a

ghost! I have flesh and bones" (Lk 24:39). We don't see here Thomas at all as an incredulous sceptic. For, I believe, Thomas's martyrdom is the way he manifested his total faith in Jesus that he uttered in *Dominus meus et Deus meus* (My Lord and My God) (Jn 20:28). The Risen Christ is personally experienced by Thomas in his encounter with Him. Each of us are welcomed to experience this challenge at every walks of our life where faith is experience.

Indeed, Christian communication get a reminder of this every time a eucharistic minister places bread in their hands, saying, "This is my body" – not "This is my spirit." The classic scene of Jesus and touch is Thomas placing his hand in his side. Apostle Thomas was not just an incredulous sceptic, as received tradition has it, but a healer educator of Jesus. He was the disciple who helped his master resist the erasure of scars in a Glorious Body that is no body at all. He refused the lure of excarnation. The risen Jesus heeds Thomas' challenge in the Upper room to remain true to his wounds, to keep his promise of ongoing incarnation as a recurring Christ who returns again and again, every time a stranger (*hospes*) gives or receives food (Mt 25). This repetition of Christ as infinitely returning stranger – in reversible guise of host/guest – is what we might call *anacarnation*. It is the multiple repeat-act of incarnation in history. Resurrecting not only in the future after Christ but also in the past before Christ, though countless identifications with wounded strangers, forgotten or remembered. It signals the tangible reiteration of Christ – BC and AD – bringing Jesus back to earth in a continuous community of solidarity and compassion.

This is the Kingdom come on Earth invoked in the Lord's Prayer. And by this reading, Thomas ceases to be a "servant" and becomes a "friend," nay even "mentor," of Jesus – a doctor-teacher who holds Jesus to his word made flesh – ensuring he remains faithful

to his carnality. Thomas hailed as patron saint of medicine in India, has no time for supersensible erasure or one-way ascension into heaven. On the contrary, he reminds us that "the last temptation of Christ" is not to marry and remain human – as Kazantzakis has it in his great novel – but to ascend too quickly to heaven and lose touch with his body altogether. To disappear into pure air! In short, we might say that Thomas acts in keeping the Samaritan woman at the well and the Syro-Phoenician woman at the table-all outsiders from the margins, teachers from the basement, reminding Jesus that his divinity is in his tangible humanity, that the right place for infinite is in-the-finite. Otherwise, Christian in-carnation becomes ex-carnation, a fundamental betrayal of Word made flesh. Thomas will have none of it: he climbs to Upper room to bring Jesu back to earth.

The Faith experience of Apostle Thomas is taking us to find the tangible humanity of Jesus in a corona-sucked world to an extended sensibility as being affected by the other in proximity. Having been affected by the vulnerable Other surely should lead one to plead for the Other. Let our humanness bleed for the humanity of the humans in us through the intercession of St Thomas!

Fr. Jojo Varakukalayil CST

Superior General

◆

SUPERIOR GENERAL'S PROGRAMME

July 3, 2021 :	Literary and Cultural Academy Inauguration, Gurukulam, Sacred heart Minor Seminary, Ernakulam-Angamaly
July 3, 2021 :	Literary and Cultural Academy – Little Flower Major Seminary, Aluva
July 5, 2021 :	Visit to St Thomas Bhavan, Chelavoor, Kozhikode
July 6, 2021 :	Visit to Late Fr Benny Konooran's family, Kottor Ashram, Irikkur Ashram, And Chengalayi Ashram
July 7, 2021 :	Holy Mass at Little Flower Minor Seminary, Irikkur
July 12, 2021 :	Funeral Ceremony of Fr Shibu Keechankeriyil, Vellarikundu
July 15, 2021 :	Send Off Meeting to Fr Dr Augustine Thrappath CST, Little flower School, Aroor
July 15, 2021 :	CRI Meeting, Carmel Bhavan, Ernakulam
July 22-23, 2021:	Classes at Paurasty Vidypeetham, Vadavathoor
August 8-12, 2021 :	Second Session of 14th Ordinary General Synaxis
August 16-19, 2021:	Classes at Paurasty Vidypeetham, Vadavathoor
August 20-21 :	Visit to the Family of late Fr Ebin Kuzhimullil CST, JoseGiri
August 22, 2021:	Visit to Little Flower Minor Seminary, Kothmangalam
August 23-28 :	Classes at Little Flower Institute of Philosophy & Religion, Aluva

INTIMATIONS

26 June 2021	-	Joint meeting of General Councilors, Seminary Staff and Research Centre
26 June 2021	-	African Mission Committee Meeting
28-30 June 202	-	The Second Session of the Provincial Synaxis, St. Joseph's Province
04-08 July 2021	-	The Second Session of the Provincial Synaxis, Little Flower Province
06-08 July 2021	-	The Second Session of the Provincial Synaxis, St. Thomas Province
11 July 2021	-	History Committee Meeting
17 July 2021	-	Constitution & Directory Amendment Committee Meeting
26-28 July 2021	-	The Second Session of the Provincial Synaxis, Khrist Jyoti Province
08-12 August	-	The Second Session of the General Synaxis

New Appointment

Fr. Santhosh Charamthottiyil CST,
Principal, Little Flower School, Aroor

GENERALATE NEWS

Holy Week Celebrations

We had solemn and meaningful Liturgical Celebration of Holy Week at Generalate. Palm Sunday Liturgy began at Generalate portico and after the blessing of the Palm Leaves we moved to Chapel in procession and continued the Liturgical Celebration. Fr. Anish Angadiath CST was the main celebrant. We had solemn Holy Mass at 6.30 a.m. on Maundy Thursday. Fr. George Aranchery CST was the main celebrant. Washing of the feet was excluded due to Covid – 19. Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST helped at the Liturgical Celebration and preached at Little Flower Church,Thrikkakara. Holy Adoration to the Blessed Sacrament was conducted at Generalate Chapel at 5.30 p.m. by Novices from SABS Novitiate followed by Pesaha celebration with the faithful and sisters from nearby convents. Generalate community had the Pesaha celebration with our workers at supper. We had the Liturgical Rituals of Good Friday at 6.30 a.m. at Generalate Chapel. Fr. John Kapiarumalayil CST was the main celebrant. He gave the message for the day after the Crucifixion Narrative. The solemn Way of the Cross followed at the Chapel itself led by Fr. Superior General. Fr. Jeevan Thundiyil CST helped for the Good Friday Liturgy at Little Flower Church, Thrikkakara and gave the message for the day. We had Holy Mass and the blessing of new water and candle together with the renewal of the Baptismal Promise at 6.30 a.m. on Holy Saturday. Fr. Jeevan Thundiyil CST was the main celebrant. Fr. Joseph Munduparambil CST helped for the Holy Saturday Liturgy at Little Flower Church, Thrikkakara and gave the message for the day. Easter Vigil Mass was at 7.30 p.m. at Generalate Chapel. Fr. Superior General was the main celebrant and gave the Homily for the day. Fr. Arun Koyikkattuchira CST helped for the Easter Vigil Mass and gave the Homily for the day at Little Flower Church, Thrikkakara.

Preparation Course for Perpetual Profession

Thirty Seven Seminarians from four provinces reached Generalate on Monday 05 April by evening for one month preparation course for Perpetual Profession. The Course began in the evening with the orientation talk by Rev. Fr. Jojo Varakukalayil CST, Superior General and Fr. John Kapiarumalayil CST, the Animator of the Course. Fr. Noble Mannarath CMF gave orientation recollection for brothers on Tuesday 06 April 2021. Classes of Perpetual Profession course were conducted as scheduled except some classes which were taken online due to Covid 19. Classes were led by experts as well as experienced individuals who could really contribute to the holistic growth of brothers. Priests, Religious as well as Laity dealt with subjects related to Constitution, Psychology, Media and Religious Lifestyle. Jesus Youth members and Divine Mercy Retreat group conducted orientation talk & special prayer section for them. Common classes ended on 30th April and intensive preparation for five days was begun thereafter.

Meetings

The 4th General Council Meeting was held on Monday 29 March 2021 at 06.00 p.m.

The 5th General Council meeting was held on Monday 26 April 2021 at 11.a.m.

The 6th General Council Meeting was held on Monday 03 May 2021 at 09.00 p.m.

The Research Centre Committee Meeting was held on 12 June, 2021.

The meeting for discussing about African Mission was held on Tuesday 15 June 2021 at 9.00 a.m. Fr. Supeiror General, Fr.

George Aranchery CST and Fr. John Kapiarumalayil CST were the participants.

The 7th General Council meeting was held on Tuesday 15 June 2021 at 6.00 p.m.

An additional seventh General Council meeting was held on Monday 21 June 2021 at 8.45 p.m.

The joint meeting of General Councilors and staff of LF Major Seminary and Research Centre was held on Saturday 26 June 2021 at 05.30 p.m. at LF Major Seminary, Aluva.

The African Mission Committee meeting was held on Sunday 27 June 2021 at 03.00 p.m. Fr. Superior General, Fr. George Aranchery CST, Fr. John Kapiarumalayil CST, Fr. Francis Kilivallickal CST and Fr. Joseph Chathanatt CST were present for the meeting.

The trust meeting of the Little Flower School, Aroor was held on Monday 28 June 2021 at 03.30 p.m. Fr. Superior General, Fr. George Aranchery CST, Fr. John Kapiarumalayil CST, Fr. Anish Angadiath CST, Fr. Jeevan Thundiyil CST and Fr. Augustine Tharappath CST were present for the meeting.

Visits & Programmes of Fr. Superior General and General Councilors

Fr. Superior General and councilors visited Little Flower School, Aroor and had a meeting with Fr. Augustine Tharappath CST, the Principal on 28 March 2021.

Fr. Superior General and his team visited CMI Generalate, Chavara Hills, Kakkanad on Tuesday 06 April 2021 in the evening. Rev. Fr. Thomas Chathamparampil CMI, Prior General and his team received them and had the dinner together.

Fr. Superior General and his team visited Mount St. Thomas on Friday 09 April 2021. They had meeting with Cardinal Mar George

Alanchery, the Major Archbishop and Bishop Mar Sebastian Vaniyapurackal, the Curia Bishop and had Lunch with them.

Fr. Superior General & Councillors visited housing colony at Pookkattupadi on Saturday 10 April 2021 and had interaction with the residents there.

Fr. Superior General & Team visited the Arch-Bishops House, Ernakulam on Friday 16 April 2021. And they had meeting with the Archbishop Mar Antony Kariyil CMI, the Vicar of the Major Archbishop for the Archeparchy of Ernakulam-Angamaly.

Sunday 18 April 2021 - Fr. Superior General went his home parish at Kalathoor for celebrating Holy Mass at the feast celebration of St. George. A grand reception was given him at parish as Superior General. Fr. George Aranchery CST went his home parish St. Joseph's Church, Kakkoor to participate in the ceremony of declaring the parish a St. Joseph pilgrim center.

Fr. Superior General visited Little Flower Study House, Kothamangalam & Mar Mathew's Boys Town, Kozhippally on Wednesday 21 April 2021

Fr. Superior General & Fr. George Aranchery visited New Horizon, Kidangoor on Monday 26 April 2021 for the blessing ceremony of newly constructed Grotto.

Fr. Superior General addressed the priests meeting of Khrist Jyoti Province online on Tuesday 27 April 2021.

Fr. Superior General, Fr. Anish Angadiath CST & Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST visited Little Flower School at Aroor on Friday 30 April 2021 for the blessing of the newly constructed Marian Grotto

Fr. George Aranchery CST, Fr. John Kapiarumalayil CST, Fr. Sebastian Puthenchira CST & Fr. Augustine Pamplany CST conducted panel discussion for brothers in preparation course for Perpetual Profession on 'Charism, Founder and Historical

Dynamics of the Little Flower Congregation' on Saturday 01 May 2021.

Wednesday 05 May 2021 - Paper presentations of Seminarians in preparation course for Perpetual Profession were held. Fr. Sebastian Puthenchirayil CST, Fr. George Aranchery CST, Fr. John Kapiarumalyil CST and Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST evaluated the presentations. Annual Retreat for Brothers began with night prayers at 9.00 p.m. Fr. Derbin Eettikkattil VC was the preacher. Sixty brothers attended the retreat including regents and theologians, who are preparing for Minor Orders, Perpetual Profession, Vestition, and Renewal of Vows.

Generalate community had monthly recollection on Monday 10 May 2021 evening led by Fr. Derbin VC. After confession all fathers participated in the Adoration to the Blessed Sacrament with brothers who are attending the Annual Retreat.

Fr. Superior General addressed the Convocation Ceremony held at Little Flower Seminary, Aluva online on Thursday 13 May 2021.

Fr. George Aranchery CST participated in the First Profession of Novices of Little Flower and Khrist Jyoti Provinces at Mission Bhavan, Mudickal on Monday 17 May 2021.

Fr John Kapiarumalayil CST and Fr. Tiyo Kochkavumpurathu CST participated in the Major Seminarians Gathering of the Province at Mudickal Mission Bhavan on Friday 28 May 2021.

Fr. Superior General gave the message for the day for the Praveshanotsav 2021 of Little Flower School, Chelavoor on Thursday 03 June 2021

Fr. Superior General presided over the Scholarbrevis 2021 at Little Flower Institute of Philosophy and Religion and gave the Presidential address on Saturday 05 June 2021.

Thursday 10 June 2021 - Fr. Jeevan Thundiyil got vaccinated with 1st dose of Covishield at FHC, Kadavoor. Fr. Superior General received 1st dose of Vaccination with Covishield from FHC, Binanipuram. Fr. George Aranchery CST received 1st dose of vaccination with Covishield at Thirumarady FHC. Fr. John Kapiarumalayil CST got vaccinated with the 1st dose of Covishield at Mary Queen Parish Hall, Thoppil.

Fathers from Generalate participated in the festal celebration of Fr. Antony Kannampally, Vicar Provincial at St. Joseph's Provincial House, Aluva on Sunday 13 June 2021. Fr. Superior General and Fr. Jeevan Thundiyil CST expressed festal greetings to Fr. Antony Kannampally and Vicar and Asst Vicar of St. Sebastian's Church, Ashokapuram.

Fr. George Aranchery CST and Fr. Antony Kannampilly CST visited Rosary Garden, Keezhmad with Adv. Litto Palathingal and his coworker, Mr. Sajan for discussing the updates of land cases on Wednesday 16 June 2021.

Fr. Superior General, Fr. John Kapiarumalayil CST, Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST participated and gave felicitation in the Sacerdotal Silver Jubilee celebration of Fr. Antony Anmura CST online on Thursday 17 June 2021.

Fr. Superior General participated in the seminar on online conduct of the Synaxis at CMI Generalate, Kakkanad on Wednesday 23 June 2021.

Fr. George Aranchery CST and Fr. John Kapiarumalayil CST visited the housing colony at Keezhmadu on Monday 28 June 2021.

Fr. Superior General gave talk for the inter province meeting of Vincentian Congregation at Vincentian Generalate on Tuesday 29 June 2021.

Funeral Services & Memorial Mass

Fr. Superior General and Fr. George Aranchery CST participated in the funeral service of Mr. V.P Varghese, father of Fr. Savio Valiyakulathil CST at Jaigiri on Wednesday 07 April 2021.

Fr. George Aranchery CST and Fr. John Kapiarumalayil CST participated in the funeral service of Sr. Ancy SABS, sister of Fr. Sunny Charakunnath CST at Muttuchira on Sunday 11 April 2021

Fr. George Aranchery CST participated in the 7th day memorial mass for Mr. V.P Varghese, the father of Fr. Savio Valiyakulathil at Jaigiri on Tuesday 13 April 2021

There was Memorial Mass and office for the dead for Fr. Norbert Vandalathukary CST at Generalate Chapel by Fr. Arun CST at his Death Anniversary on Wednesday 05 May 2021.

The community participated in the final rites and cremation ceremony of Fr. Ebin Kuzhimullil CST online on Wednesday 12 May 2021. And we had divine office for the dead at 12.00 p.m. for the repose of the soul of Fr. Ebin Kuzhimully CST. Fr. Superior General led the prayer, all fathers and brothers participated in it.

Fr. Superior General and Fr. Jeevan Thundiyil CST participated at the Funeral ceremony of Fr. Ebin Kuzhimullil CST at Mookkannor on Friday 14 May 2021. Fr. Superior General was the main celebrant for the Funeral Mass.

Fr. George Aranchery CST participated in the funeral ceremony of Mrs. Rosa, mother of Fr. Xavier Namplampara CST at Kottamam on Wednesday 19 May 2021 at 12.00 p.m.

Generalate community together with Seminarians participated in the Funeral Mass and ceremonies of Fr. Benny Konooran online on Saturday 22 May 2021.

Fr. George Aranchery CST and Fr. Jeevan Thundiyil CST went to Chemmalamattom to convey condolences and pray office for

the dead for Mrs.Theyamma Abraham, wife of late PC Abraham (Kunjettan) who was a well-wisher of our Congregation on Thursday 27 May 2021.

Fr. George Aranchery CST and Fr. Jeevan Thundiyil CST went to Little Flower Ashram (CST Brothers), Mookkannur to pray office for the dead for Bro. Jerome CST on Friday 28 May 2021. And Fr. Superior General and Fr. Anish Angadiath CST went to pray office for the dead for Fr. Cheriyan Nereveettil at Mary Queen Church, Thoppil.

Fr. Superior General, Fr. George Aranchery CST and Fr. John Kapiarumalayil CST went to Fr. Jeevan's home at Cheenikuzhy to offer office for the dead, and convey our condolences and prayers to the bereaved family at the demise of Mr. Roy, the elder brother of Fr. Jeevan Thundiyil CST on Tuesday 01 June 2021. Fr. Anish Angadiath CST and Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST also went to Fr. Jeevan's home at Cheenikuzhy to offer office for the dead with our neighbours Mr. Benny and Mr. Dominic. Fr. Superior General and Fr. Arun Koyikkattuchira CST participated in the funeral service of Mr. Roy, the elder brother of Fr. Jeevan Thundiyil CST on Wednesday 02 June 2021.

We offered Mass for the departed soul of Fr. Varghese Koikara CST whose death anniversary was on 3rd June and for Mr. Kuriakose Vellappattu, the elder brother of Fr. Joseph Chathanat CST who passed away yesterday and prayed office of the dead for them on Friday 04 June 2021. Fr. Superior General and Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST went to Alphonsagiri, Pala for praying office for the dead for Mr. Kuriakose Vellappattu, the elder brother of Fr. Joseph Chathanat CST and grandfather of Fr. Jithin Vellappattu CST.

Fr. Santhosh Charamthottiyil CST, Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST and Fr. Arun Koyikkattuchira CST went to Fr. Benny Cheruchilambil's home at Pazhamballychal for praying office for the departed soul of his mother, Mrs. Thresiamma on Monday

07 June 2021. Fr. Superior General and Fr. Anish Angadiath CST participated in the Funeral Ceremony of Mrs. Thresiamma, mother of Fr. Benny Cheruchilambil CST at Infant Jesus Church, Parisakkallu at 03.30 p.m.

Fr. Superior General and other fathers participated in the prayer session conducted in commemoration of the 41st day memorial of late Fr. Ebin Kuzhimullil CST online and Fr. Superior General gave the concluding message and blessing on Sunday 20 June 2021.

Monday 21 June 2021 - The 41st day memorial Mass and Office for the dead for late Fr. Ebin Kuzhimullil CST was celebrated at Generalate Chapel. Fr. Anish Angadiath CST was the main celebrant and Fr. Arun Koyikkattuchira CST concelebrated. Fr. John Kapiarumalayil CST and Bro. Albin Muthukattil CST went to Basil Bhavan, Mookkannur for participating in the 41st day memorial Mass and prayers for Fr. Ebin Kuzhimullil CST.

Fr. Philip Kallamplackal CST celebrated Requiem Mass for Fr. Augustine Thekkel CST at Generalate Chapel and prayed office for the dead on Thursday 24 June 2021.

Fr. Francis Kilivallickal CST celebrated Holy Mass at Generalate chapel at the occasion of the Feast of Sts. Paul and Peter and prayed office for the dead for Fr. Emmanuel Arackathottam CST as it was his death anniversary on Tuesday 29 June 2021. Fr. Superior General, Fr. John Kapiarumalayil CST and Fr. Tiyo Kochukavumpurathu CST went to Thundathumkadav for praying office for the dead for Mrs. Margaret, the elder sister of Fr. Kurian Moonjely CST on Tuesday 29 June 2021.

Fr. Superior General, Fr. George Aranchery CST and Fr. Jeevan Thundiyil CST participated in the 41st day memorial mass and prayers for late Fr. Benny Konooran CST at Vettikkattiri, Shornur on Wednesday 30 June 2021.

Ceremonies & Celebrations

Fr. Joseph Munduparambil CST offered farewell Mass at Generalate chapel on Wednesday 14 April 2021. Fr. Jeevan Thundiyil CST expressed words of gratitude and best wishes on behalf of the faithful community for Fr. Joseph's valuable services at Generalate for last four years. A Farewell meeting was arranged at dinner for Fr. Joseph Munduparambil CST. Fr. Superior General thanked Fr. Joseph for his selfless services as Secretary to Fr. Superior General and wished him all the success in his future ministries.

Warm Farewell was given to Fr. Jose Thottumarickal CST at Lunch on Monday 19 April 2021. Fr. Superior General thanked him for the valuable services at Generalate as General Auditor cum Archivist for 12 years.

We celebrated the Feast day of Fr. George Aranchery, Vicar General on 23 & 24 April 2021. Fr. George Aranchery CST offered Festal Mass at Generalate. Fr. Superior General & Fr. John Kapiarumalayil CST con-celebrated. Community wished and prayed for feastarian and sweets were distributed after Holy Mass. Prayer session in relation to the feast of St. George was arranged by brothers in the evening. They prayed the intercession of St. George especially for Fr. George and other feastarians. Festal celebration of Fr. George Aranchery CST & Bros Sijo Elavumkal CST, Robins Ottakandathil CST was arranged at noon on 24 April 2021. The community wished them all the prayers and blessings of the day. Fr. Jeevan Thundyil CST and Bro. Jins Mathalikunnel CST expressed their words of wishes and prayers followed by sumptuous meal.

Birthday of Fr. Anish Angadiath CST was celebrated on Wednesday 28 April 2021 with Holy Mass together with Fr Superior General & Vicar General at Generalate. The community wished and prayed for Fr. Anish and sweets were distributed to the faithful. Birthday of Fr. Anish was celebrated

at noon. Fr. Superior General and Bro. Bibin Kalarickal CST expressed greetings and prayers to Father on behalf of the community.

Wednesday 12 May 2021 - Vestition, Perpetual Profession, and Renewal of Vows were conducted at main auditorium of Little Flower Generalate at 6.00 a.m. during Holy Mass. 23 Seminarians received the religious habit and 20 seminarians made their Perpetual Profession. And 22 seminarians renewed their Religious Vows. All fathers in the community concelebrated the ceremony.

Special Adoration to the Blessed Sacrament was conducted interceding for covid patients especially for Fr. Benny Koonoran CST on Thursday 13 May 2021 at 12 p.m. All fathers and brothers came together and prayed for all covid patients.

As Fr. John Kapiarumalayil CST enters into the Golden Jubilee Year of his Religious Profession we had solemn Holy Mass by Fr. John Kapiarumalayil CST on Monday 17 May 2021. Fr. Superior General wished him the blessings of the Jubilee year. After the Mass there was divine office for the departed soul of Fr. Augustine Alakkal CST as it was his death anniversary.

Bro. Albin Muthukattil CST from St. Thomas Province reached at Generalate to do his regency at Generalate on Tuesday 25 May 2021.

The brothers preparing for minor orders had recollection and confession on Wednesday 26 May 2021. Fr. Paul Kaiprambadan, Vice Chancellor, Archdiocese of Ernakulam-Angamali gave recollection talk. Fr. Superior General and councilors had meeting with brothers who are preparing to receive minor orders. There was practice session for minor orders. Bro. Aneesh Maliyekkal from Gorakhpur diocese reached Generalate for receiving Holy order of Heupadiakonusa.

Minor Orders - Bishop Mar Sebastian Vaniyapurackal conferred Minor orders to our brothers on Thursday 27 May 2021. Four of our seminarians were ordained Deacon. Nineteen of our seminarians received the order of Heupadiakonusa and twenty nine received the order of Karoyusa. Fr. Saju Koothodiputhenpurayil CST, Provincial Superior of Khrist Jyoti Province came to Generalate to wish brothers who received minor orders.

Bro. Jobin Arattukulam from Khrist Jyoti Province reached at Generalate to do his regency at Little Flower Boys' Home on Friday 28 May 2021.

Fr. Santhosh Charamthottiyil CST reached at Generalate to assume his office as Principal of Little Flower School, Aroor on Sunday 06 June 2021

Friday 25 June 2021 - A warm farewell was given to Fr. Philip Kallamplackel CST, Bros. Sebin Cherianmackal and Jibin Korattiparambil CST who were to fly to Tanzania on Saturday at 03.00 a.m. Fr. Superior General wished all the blessings and prayers on behalf of the Congregation and Generalate Community to Bros. Sebin Cherianmackal and Jibin Korattiparambil CST, the first student missionaries in Africa and appreciated their courage and willingness to take up the challenge of doing theology studies in Africa.

We, the Generalate community gave warm farewell to Fr. Francis Kilivallickal CST, the previous Superior General on Monday 28 June 2021 at Lunch thanking him for all the valuable services he has done for our Congregation serving as Superior General of the Congregation and wishing him all the blessings and prayers for his new ministry.

◆

ALUVA TIDINGS

In Between Holidays

Even in the midst of pandemic situations brothers from all Provinces have done the vacation duty successfully since March 14th to 31st May. The entire vacation duty was divided into five session of fifteen days in which Holy Week was also celebrated with liturgical services. Fr. Rector and other staff members led the Holy Week ceremonies. Several laities also participated. Thank you, Fathers and brothers.

Be with God

We the philosophers had our annual retreat from 5th to 11th may 2021. The retreat was conducted by Rev. Fr. Boby Jose Kattikad Ofm Cap. It was a time for us to reflect over our religious and seminary life. The five days' retreat gave us more power and strength to our spiritual life. On 11th of May we renewed our vows before Rev. Fr. Saji Nellikunnel, the delegate of Very Rev. Fr. Superior General officiated the renewal of vows. We thank the Almighty for all the blessings.

Congratulation to Our Dear Brothers

The convocation for the outgoing 3rd years was conducted on 13th May 2021. The senior brothers numbering 34 among us successfully completed their three years of philosophical studies. Fr. General congratulated them through an online meeting for their constant effort and hard work. He wished them that the wisdom they gained through the philosophical study would help them in their future ministry. Fr. Francis Chittinappilly, the Provincial Superior of St. Joseph's Province and the former Dean of Studies of LIPAR too extended his hearty congrats through an online meeting and wished them all. The topper of the academic year

2018-2021 Bro. Ajay Poovanpuzha was rewarded with cash price and ever rolling trophy by J J Foundation. Congratulations to our dear brothers. May the good Lord bless you all.

Aim- Skill Development Program

To refresh our holidays, we had a skill development class which named AIM under the guidance of Fr. Joy Vayallil CST from 17th to 26th May. Right from the very beginning we the seminarians, enjoyed it and it was the worthy days which nourished us all with games, discussions, group dynamism, talks, debates etc… Moreover, delivering speeches on different topics and the skills lighted a fire of confidence in us to come up with many more talents. All other Fathers of our community visited these sessions and encouraged us all. We specially thank Fr. Joy Vayallil CST for making these days a memorable one and we thank our dear Fr. Rector and other staff for setting such a wonderful program.

Welcome…

Jumping over the hurdles, amidst the pandemic Covid-19, 3rd year and 2nd year brothers arrived at the seminary. The Benjamin's by 27th, 28th, and 30th of May. They were welcomed wholeheartedly to the LFS Community by Rev. Fr. Rector. Besides, this year Fr. Tomy Alumkalkarot, (The president of the institute) Fr. Joice Peedikayil, (Vice rector) Fr. Joby Mamalasery, (Fr.Econome) Fr. Roji Narithookkil Fr. Joy Vayalil, Fr. Baiju Kattikaran, Fr. George Kuzhikkattu, and Fr. Abraham Kottanalloor had taken charge as the new staff members. Fr. Kottanaloor and Fr. Kuzhikattu would serve also as spiritual fathers. Fr. Roji Narithookkil from Rome joined the seminary staff to take classes in the first semester.

Schola Brevis

We the LFS community solemnly inaugurated the new academic year of 2021-2022 on June 5, 2021. Fr. General inaugurated the

Schola Brevies. Being the chief spokesman, Fr. Roji Narithookkil presented his dissertation on "Charity takes residence over... 'Reengaging religion in postmodernity." Fr. Rector thanked the community for making the day as an inspiration for all of the brothers. Fr. Tomy Alumkalkarot was the main celebrant of the liturgical celebration. Congrats to Fr. Tigi, the new Dean of study, for meticulous organizer.

Beniamino 2k21

The fresher's day was observed in the seminary on 10th June. It was really a fantastic and thrilling. The day that was marked with varieties of program. On Thursday morning we had holy mass by our newly appointed staff. The event was arranged and scheduled by the second-year philosophers. We started the programme with a prayer session on the eve and did wind up it with cultural evening, including watching a movie.

Correspondant

Little Flower Seminary

Aluva. ◆

ST. JOSEPH'S PROVINCE

- ഹൊസൂർ സിറുമലർ ആശ്രമത്തിൽ നവീകരിച്ച അൾത്താരയുടെയും പുതിയ ഗ്രോട്ടോയുടേയും വെഞ്ചരിപ്പ് മാർച്ച് 19 ന് നടത്തി.
- മാർച്ച് മാസത്തിൽ ഷിജോ അമേനാനിക്കലച്ചൻ ട്രിയർ രൂപതയിലും റെന്നി പരുത്തിക്കാട്ടിൽ, ഷിന്റോ ഇടശ്ശേരി എന്നീ അച്ചന്മാർ ഫ്രൈബുർഗ് രൂപതയിലും അജപാലനപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി യാത്രയായി.
- ബഹു. എബിൻ കുഴിമുള്ളിലച്ചന്റെ ആകസ്മികമായ വിയോഗം ഏവരേയും ദു:ഖത്തിലാഴ്ത്തി. അദീലാബാദ് രൂപതയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരികെ കൊറോണ ബാധയെ തുടർന്നുണ്ടായ ഹൃദയാഘാതം മൂലം മെയ് 11-ാം തീയതി അച്ചൻ നമ്മോട് വിടപറഞ്ഞു. കോവിഡ് നിയന്ത്രണങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ അദീലാബാദ് രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ പ്രിൻസ് പാണേങ്ങാടന്റേയും, ബഹു. സജി മാത്യു കണയങ്കലച്ചന്റെയും മാത്യൂസ് അച്ചന്റെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ 12-ാം തീയതി അച്ചന്റെ ഭൗതിക ശരീരം അവിടെ ദഹിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് മെയ് 14-ാം തീയതി ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ആലുവ സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിൽ കൊണ്ടുവരികയും മൂക്കന്നൂർ ബേസിൽ ഭവനിൽ വച്ച് നടത്തിയ പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകൾക്കു ശേഷം സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.
- കൊറോണയുടെയും ലോക്ഡൗണിന്റെയും ദുരിതങ്ങളിൽ വലയുന്ന ആളുകൾക്ക് ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും മെഡിക്കൽ ഉപകരണങ്ങളും മറ്റ് അവശ്യവസ്തുക്കളും എത്തിക്കുവാൻ പ്രൊവിൻസിന് സാധിച്ചു. പ്രൊവിൻസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആശ്രമങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ച് വിവിധ ഹൗസിംഗ് കോളനികളിലും അഗതിമന്ദിരങ്ങളിലും അനേകർക്ക് ആശ്വാസം എത്തിക്കാൻ സാധിച്ചത് ബഹു. ജോയ് മാടശ്ശേരി അച്ചന്റെയും Mr. വുഡ്കർ ഗൗസ്ലിംഗിന്റെയും ഉദാര മനസ്സുകൊണ്ടാണ്. അവർക്കു പ്രത്യേകം നന്ദി പറയുന്നു.

- മൂക്കന്നൂർ ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ നോവിഷ്യേറ്റ് ഹൗസിൽ നവസന്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ 13 ബ്രദേഴ്സിന്റെ ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം മെയ് 17-ാം തീയതി കോവിഡ് നിയന്ത്രണങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു.
- ബഹു. സജി കണയങ്കലച്ചൻ തൃശ്ശൂർ മേരിമാതാ സെമിനാരിയിൽ സ്റ്റാഫംഗമായി മെയ് മാസത്തിൽ ചാർജ് എടുത്തു.
- പ്രൊവിൻസിന്റെ 10-ാമത് സിനാക്സിസിന്റെ രണ്ടാം സെഷൻ ജൂൺ 28 മുതൽ 30 വരെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസിൽ വച്ച് നടത്തി.

◆

നന്ദി

എന്റെ അമ്മയുടെ നിര്യാണത്തിൽ അനുശോചനം അറിയിക്കുകയും മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കുചേർന്ന് കുടുംബാംഗങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത പെരിയ ബഹു. സുപ്പീരിയർ ജനറാളച്ചനും, പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചനും, അനീഷ് അങ്ങാടിയത്തച്ചനും വീട്ടിൽ വന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ച മറ്റ് എല്ലാ വൈദികർക്കും പ്രത്യേകം നന്ദി.

ഫാ. ബെന്നി ചെറുചിലമ്പിൽ സി.എസ്.റ്റി.

◆

ST. THOMAS PROVINCE

- *Sukrutha Sookthangal*, a collection of poems composed by Fr. Joby Kochupurayil was released by the Provincial Superior on 1 May, 2021. The India Book of Record has selected his poetry as the first full length rhymes in Malayalam language. He won the India Book of Record Award for the same book. Hearty congratulations to our dear Fathers for their creative contributions.
- After having completed the process of transfer Fr. Anto Chalackal has moved to the Congregation of Franciscan Brothers of the Holy Cross, Germany on April 30, 2021. He will be in three year probationary period in the new institute. At present he is doing the basics of German language and will leave to Germany within few months
- Fr. Febin Puthumana went back to Tanzania on April 24 after six months of treatment.
- Fr. Vipin Thuruthiyil who came for holidays from Kenya returned on 29 June.
- Fr. Jino Perimcheril came back from Rome after having successfully submitted his Ph.D dissertation to take charge of his office as Rector of Little Flower Minor Seminary Irrikkur.
- Fr. Binoy Vazhayil from USA and Fr. Jaison Chenneliyil from Switzerland are in Kerala for their annual vacation.
- Fr. Robin Mangalathil, who was working in the diocese of Augsburg, Germany, returned to Kerala. He will be going for higher studies in German language. Upon completing his studies, he will be managing our Foreign Language Institute.

- After a long visa processing and patient waiting, Fr. Dimil Kuzhumbil left for Germany on 13 March to do pastoral work in the diocese of Trier.
- Due to Covid-19, some of our Fathers Jophin Kuruvammackal, Sibi Eyalel, Shinu Kanachikuzhy, Nidhin Karakkatt, Bijo Mamkoottathil were admitted in different hospitals for treatment. All of them have regained their health. They thank you all for your prayers.
- Fr. Joseph Pulinthanam was admitted in Jubilee Mission Hospital, Thrissur on 6 June because of an accidental burn on his thighs. He is discharged on 12.
- We resumed our novitiate formation at Chathamunda aftertwo years ofbreak. The novices from St. Joseph Province also do their novitiate together with our novices. Fr. Martin Eruvelikunnel, a member of St. Joseph's Province, is appointed Asst. Novice Master.
- Fr. Provincial Superior received the vows of our four novices at Little Flower Novitiate House, Mookkannur. Due to lock-down restrictions, we could neither conduct the first profession at Kottoor as it was preplanned nor their parents could take part in it.
- The renewal of the religious vows, perpetual profession, vestition of our major seminarians were on 11 and 12 May. The reception of minor and major orders of seminarians was on 27 May at Little Flower Generalate, Thrikkakara. Due to Covid 19 related lockdown restrictions, Fr. Provincial could not attend in any of these functions. As two of our seminarians could not reach Little Flower Seminary Aluva for the annual retreat and renewal of vows, they were brought to Navajyothi Ashram, Kannikalam. Fr. John Kochupurackal, Superior of the Ashram was delegated to receive their vows.

- Fr. Thomas Kuzhithottu and Fr. Thomas Thandappilly completed 50 golden years in their religious life this year. Due to lockdown restrictions, we could not celebrate the golden jubilee of their religious profession. We will celebrate it later.
- Since we have only two seminarians to join Little Flower Seminary, Irikkur for their plus one and plus two studies, they are sent to Little Flower Study House, Kothamangalam of St. Joseph Province.
- The extension work of Little Flower School, Chelavoor is in progress.
- Fr. Robin Manackalath and Deepu Kassamkuttiyil attended CBSE Board in Delhi on 14 April.
- The members of St. Thomas Bhavan gave farewell to our dear Fathers George Nelluvelil, Ebin Orathel and Joseph Powamkulathil. We wish them best wishes for their ministry.
- The monthly recollection of St. Thomas Provincial House was guided by Fr. Thomas OFM Cap. On 27 March.
- Many faithful actively participated in the Holy Week ceremonies conducted at our Provincial House Chapel.
- Fr. Joby Edamuriyil, Provincial Superior, gave a talk to the priests of the diocese of Ramanathapuram on 29 March at Holy Trinity Church Ramanathapuram in preparation for the Holy Week celebration
- The concreting of the first floor of the shopping complex at Goolikadav was on 19 March. It is supervised by Fr. Jinto Koyickakunnel.

- We observed a day of prayer and fasting on 7 May, as per direction of CBCI. We also had three day adoration as per the circular of Provincial Superior.
- A zoom meeting of superiors of our Province took place on 28 May and procurators on 10 June.
- The elder brother of Fr. Jeevan Thundiyil, Mr. Roy Thomas, passed away on 1 June. Fr. Joice Peedikayil represented the province.
- Nephew of Fr. Joseph Chathanatt and uncle of Fr. Jithin Vellappattu, Mr. Sijo Kuriakose Vellappattu passed away on 25 May. After nine days of the demise of Mr. Sijo, his father, elder brother of Fr. Chathanatt, and the grandfather of Fr. Jithin Vellappattu, Mr. Kuriakose, left for his heavenly abode on 3 June. Fr. Provincial Superior participated in the funeral service.
- Because of the recent amendments in FCRA regulations, all the NGOs are asked to open a new FCRA account in the main branch of State Bank of India, New Delhi. The FCRA account we had in Federal bank, Koduvally is reduced and retained as a utilization account. After the persistent and determined efforts of Fr. Biju Kollakombil, the Provincial Econome, we are successful in opening a new FCRA account in Delhi. It is operational since a few weeks. However, the foreign money transaction has become very complicated. Since we depend heavily on foreign money, we need greater caution and vigilance in its utilization.

◆

KHRIST JYOTI PROVINCE

Stone by stone

Fr. Provincial laid the foundation stone for the new Ashram in Sadiq on 21st April 2021. Fr. Varghese Chittinappilly CST Superior of Ashram, Fr. Bibin Narippara CST and many of the CST fathers were present for the programme. It was a pride moment for the entire province as the new ashram will be a sign for many more to come.

Duty Calls

Fr. Provincial went to Kerala for partaking in the liturgical ceremonies of Minor Orders, Perpetual Profession, Vestition, Renewal of Vows and First Profession of our brothers of the province. Twenty Four of our brothers renewed their vows on 12th May 2021 at Little Flower Seminary, Aluva. Seven of our brothers received Minor Orders on 27th May 2021 at Little Flower Generalate, Thrikkakara.

With the Young Missionaries of the Province

The Major Seminary Gathering of our Khrist Jyoti Province was held on 28th May 2021 at Khrist Jyoti Mission Seminary, Mudickal. Fr. Provincial met all the Theologians and Regents personally at Mudickal. Due to the pandemic brothers who are doing philosophy could not partake in the Major seminary meet. So the Provincial met them personally at Little Flower Seminary, Aluva It was a great platform for them to know the Mission works of Province as well as to express and share their feelings and concerns about them and their seminaries.

Here I am Lord

The first profession of the little buds of Little Flower Novitiate Abohar was held at Khrist Jyoti Minor Seminary, Mudickal. Holy

ceremony was begun with a solemn procession followed by Holy Eucharist and a ceremonial profession of the Holy vows of poverty, chastity, and obedience. Rev. Fr. George Aranchery, the Vicar General of CST congregation, Rev. Fr. Saju Kuthodiputhenpurayil the Provincial Superior of Khrist Jyoti province, and Novice Master Fr. Varghese Poovathumootil were the main celebrants of the ceremony.

Bro. Ashbin Nellickal from Khrist Jyothi province, Bros. Aron Kolamkuzhailyil, Jerin Paradiyil, Nirnnay Pulickal and Joyal Vattukunnel from Little Flower province were professed and promised their life for Christ our master on 17th May 2021.

Death Anniversary of Fr. Varghese Koikara CST

We commemorated the 13th death anniversary of Fr. Varghese Koikara CST on 3rd June 2021 at Khrist Jyoti Provincial House, Hanumangarh. On this occasion, the requiem mass was held at the Provincial house. Many Fathers and sisters from nearby convent joined for the requiem Mass.

It's time for Google Meet

As we are in an unpredictable situation of the pandemic we had our Monthly recollections on the virtual platform. The monthly recollection was held on 27th April 2021. Rev. Fr. Justin Vettikeeruparambil was the preached. After the orientation talk, we had the Priests gathering in which Rev. Fr. Jojo Varakukalayil CST the Superior General of our Congregation addressed the meeting.

To rejuvenate our lives another monthly recollection in the online platform was held on 10th June 2021. Rev. Fr. Ajay Narippara CST was the preacher. The recollection was refreshing and shed lights on the hearts of the Fathers in finding the divine impress of Jesus amidst the pandemic.

We had different meetings in the online of Social work department, Jyoti Media (Media wing), Arts wing, Singers of the province, Minor Seminary formators and vocation promoters and Parish Priest, Asst. Parish Priests and station in- charges of Khrist Jyoti Province working in Punjab and Rajasthan .Fr. Provincial addressed them all and discussed the new possibilities of Ministry.

Memoir on Fr. George Kulampally CST

Good memories never fade away if someone is so special to us. On 27th April a memoir is published in Punjabi on our dear Fr. George Kulampally CST. Thank you so much to the editorial team Fr. Shan Alackaprambil CST, Fr. Vincent Chittinappilly CST, Fr. George Alukka CST and Fr. Jidhin Kurisinkal CST for the untiring effort they put into the completion of the memoir.

***Diakonia*: Service among Others**

Bro Sagil Nadakunnel CST received the order of diaconate on 27th May 2021 at Little Flower Generalate, Thrikkakara. Mar Sebastian Vasniyapurackal the Curia Bishop conferred diaconate upon him.

Bro. Stephen Swaranjeet CST received the order Diaconate on 3rd June 2021 at Little Flower Novitiate House, Abohar. Bishop Agnello Gracias the Apostolic Administrator of Jalandhar Diocese conferred the order of Diaconate upon him. Many of our CST Priests were present for the liturgical ceremony.

Happy… Happy…Jubilee….Silver Jubilee…

We celebrated the Sacerdotal Silver Jubilee of Rev. Fr. Antony Anmura CST on 17th June 2021 in the virtual platform. As we cannot connect physically the virtual meet helped us to shorten the distance. Rev. Fr. Jojo Varakukalayil CST the Superior General of our Congregation, Fr. Saju Kuthodiputhenpurayil CST our Provincial Superior, Rev. Fr. John Kapiyarumalayil CST the

General Councillor, selected fathers from the congregation and relatives of Fr. Antony Anumara wished him the greeting of the day and thanked him for being a good member of community, formator, friend, brother etc... A special jubilee song was sung by Jyoti Media. It was an hour of great blessing and joy to thank the Lord for all the blessings we had received through him. Special hats off to all who worked behind the programme successful, especially to Fr. Roji Narithookkil CST, Fr. Sinoj Ambalathotty CST and Fr. Jinesh Plathottathil CST.

Fables from Social Department during COVID 19

Envisaged by the motto “Be little and Serve the Little” under the capable leadership Fr. Salj Puravalappil CST the Secretary of Social Work Department of Khrist Jyoti Province and in collaboration with the state government of Punjab we are in the field reaching our hands to the needy ones by helping them during this COVID 19 with PPE Kits, N95 Masks, sanitizers and food kits. So far we could reach out 1200 families and it continues. The sparkling joy in the eyes of the people gives a boost to our social work department to render more help to the needy.

Passed the Baton

Three of the oldest mission stations in Punjab, Abohar, Bhagsar and Mamdot stations, were handed over to the Jalandhar dioceses definitively in the month of June 2021. We are really indebted to Fr. Jidhin Kurisinkal CST, Fr. Augustine Varakil CST, Fr. Bijo Kalayakattil CST and former parish priests for the commendable service in developing the parishes of Abohar, Bhagsar and Mamdot Mission Stations.

Intimations

- The second session of The VIIIth Provincial Synaxis will be held at Khrist Jyoti Provincial house from 26th to 30th July 2021.

New Appointments

Name	**Appointment**
Fr. Augustin Varakil CST	Superior of Little Flower Ashram, Guruharsahai
Fr. Bijo Kalayakattil CST	Superior little Flower Ashram, Ramamandi
Fr. Tom Padinjareyil CST	Procurator of Little Flower Ashram, Bursar of Sacred Heart Convent School, Fazilka
Fr. Jidhin Kurisinkal CST	Relieved for Faridabad Diocese Priest in charge of Sacred Heart Mission Station Gangasar Jaitu, Punjab. Residence at Jaitu.
Fr. Dijo Urulel CST	Relieved for Pastoral Ministry in Scotland Member of Khrist Jyoti Mission Bhavan, Mudickal
Fr. Ajeesh Pareeckal CST	Relieved for German Language studiesMember of Little Flower Ashram, Bikaner

◆

LITTLE FLOWER PROVINCE

FROM THE FOOT HILLS OF HIMALAYAS

NEWS FROM LITTLE FLOWER PROVINCE, U.P. - NEPAL

Into Your Hands O Lord!

Month of May is a special season of blessings for every CST. During this season of grace, offering themselves to God at the service of Him and His People,five of our Brothers made their Perpetual Profession in the presence of Very Rev. Fr Superior General on 12 May 2021 at Little Flower Generalate, Thrikkakara. At the same occasion, nine of our Brothers received their Religious habit and seventeen brothers renewed their vows. On 27 May 2021 Seven Brothers received the minor orders of *Karoyusa* and *Heupadiakonusa*, which was conferred by Mar Sebastian Vaniapurackal, the Curia Bishop of Syro Malabar Church. Congratulations dear Brothers and wish you all the best as you are nearing to the Altar of God.

Here I come, O Lord!

After a year of intensive prayer and having formed convictions regarding the Religious life and the Mission and Vision of our Congregation, four of our Brothers who completed their Canonical Novitiate made their First Religious Profession at Khrist Jyoti Mission Bhavan, Mudickal on 17 May 2021 in the presence of Very Rev Fr George Aranchery. We congratulate them for their readiness to offer themselves to God and wish our prayerful support.

Fighting the Second Wave of Covid 19

The second wave of Covid 19 hit our nationseverely by the end of April 2021. The situation of Uttar Pradesh was so pathetic and disturbing as many people were affected and several hundred died in want of oxygen and hospital facility. Some of our Fathers, Brothers, Religious Sisters and the staff who work in our schools and institutions were also tested positive during this period. The

careful handling of the situation and the precautions we took enabled us to contain its spread to a great extent. The timely medication and the Divine Providence helped those affected for a speedy recovery.

Due to the drastic spread of Covid19 virus and the restrictions of lockdown, our schools have shifted teaching and learning to virtual mode and even the board of exams of 10th and 12th were also cancelled by the various boards.

Slept in Eternity

In this time of Covid 19, many Priests and Religious lost their lives in their battle against the deadly virus. Little Flower Congregation also lost two of their vibrant and enthusiastic Priests in this season of great harm and uncertainty. Little Flower Province was deeply saddened by the demise of Fr Benny Konooran CST. He was tested positive on 23 April 2021 and was admitted in Fatima Hospital, Gorakhpur. Though he got admitted and given the best medical aid possible, his condition did not remain stable and was deteriorating day by day.Fr Benny breathed his last on Friday, 21 May 2021. He was buried in the newly blessed cemetery Chapel at Little Flower Ashram, Jungle Sikiri on 22 May 2021.

Along with Fr. Benny Konooran, we also lost Sr. Amala FCC, who was working in our Salempur Mission, and Srs. Arpana SRA and Sr. VianeySRA from Kalwari Mission during this second wave. We pray that the merciful Father Heavenly Father grant them eternal rest.

COVID HELP DESK

Little Flower Provincein partnership with Rex Foundation and Mitraam Family, initiated a COVID HELP DESK in order to extent our helping hand to those people who are being seriously affected by the onslaught of COVID 19. The people who were seriously affected by Covid were admitted in BRD Medical College, Gorakhpur. They were isolated and given treatment within Covid wards whereas their family members didn't have any access at all. The by-standers were stranded within the hospital premises

and they ran out of food and basic facilities. This called for an immediate social concern and action. Following the instructions given by the District administration, we stepped in with the aim of helping the needy. Some of the services, we could render are;

1. Organizing a Community Kitchen and distributing free food

   The community Kitchen and food distribution was inaugurated by Rev Fr Sabu Kandamkettihiyil, our Provincial Superior, on 26th May, 2021 at BRD Medical College, Gorakhpur. We could supply 4550 food packets and 3870 water bottles to the people in need, within a span of 10 - 15 days.

2. Adopting five villages in order to set them free from the troubles caused by COVID. The fundamental aim was to mobilize the villages for vaccination drives through awareness campaigns. Our aim is to set the villagers ready to face any forthcoming onslaught.

We are still working for the benefit of the people and we work in collaboration with few NGOs. LF Province feels proud at the special initiatives taken by Fr Shijo Kochupurackal in organizing and executing Covid 19 help desk activities.

New comers at Little Flower Mission Seminary, Shornur

It is a matter of great joy that even during the covid 19 pandemic, eight new candidates have joined our Seminary at Vettikkatri with the deep desire to become a Missionary Priest in Little Flower Congregation. They reached at Little Flower Mission Seminary, Vettikkattiri on 24 June 2021. We wish them all the best.

Putting together the Pandemic's Jigsaws

The Covid-19 Pandemic seems to have torn the world apart, scattering people to the 'individual dungeons' of 'social distancing'. Robbing people of what they have and toying with their nothingness, the virus continues its terrifying race to the ends of the world. Nothing in the world stands unaffected and no one on the earth's surface seems to escape the virus' fury. And here we are, still trying to put together the disfigured jigsaws of our school's dreams the pandemic tore apart.

With the classrooms closed since a long time ago, our life is in tatters. The management, the teaching and the non-teaching staff and the students, everyone is in trouble. Yet we need to move on, and we are moving on.

Back to Lockdown and Online Mode

As the Covid- 19 positive cases started increasing in Nepal, the government declared complete lock down and strict rules. From mid of April our schools- Little Flower School, Narayangarh and Little Flower School, Parwanipur, have moved to the virtual mode of teaching. Since the children from Navodaya School do not have access to internet facilities at their houses in the remote hilly areas they are waiting for the lockdown to be over to rejoin Navodaya for the regular classes.

Visit of Provincial Superior and Councilors

The newly elected Provincial Team made their maiden visit to Nepal. Very Rev. Fr. Sabu Kandamkettiyil, the Provincial and the councilors Frs. Benny Paul Tekkumkattil and Jubish Azhiyath reached Narayangrah on 17 Marchand the visit lasted for two days. Important meetings were held with all the CST Fathers working in Nepal Region. Fr. Roby Kizhakumkara CST was elected as the new Mission Superior of Nepal Region. We are extremely grateful to Fr. Michael Chirayath CST for being the Mission Superior for the last 20 years. These were the 20 crucial years wherein the Nepal Mission deepened its roots and started branching out with various apostolates and received the glorious form as we see it today.

New Appointments

To take the Nepal Mission to further heights and explore new Mission possibilities, two new priests are joining us. Nepal mission welcomed Fr. Manjush Srakath CST as the Vice- Principal of Little Flower School Narayangarh on 22 June 2021. Fr. Bijo Mankoottathil who is appointed in Little Flower School, Parwanipur will reach soon which makes the number of CST priests working in Nepal to 7.

Lockdown Relief Work

The second wave of Covid-19 affected Nepal very badly taking away thousands of lives. The imposed lockdown also brought in lot of turmoil in the lives of the ordinary people. The indigenous communities were the most affected due to this lockdown as most of them had to depend on manual labor and menial jobs in the cities. It was at this juncture, the Nepal Little Flower Society through Navodaya School got Support from Shanti Med Nepal to take up Relief activities in Baghmati Province. Dr. Ruth Gonseth the president of Shanti Med Nepal supports us in reaching to 5000 families and 4000 Children.

All the fathers work as a team for the distribution of the relief materials. Though challenging is the journey to the hill tops and the interior villages, Fathers- Michael, Roby, Manjush, Gijo, Syril and Bibin dedicate their time, life and energy in rendering service to the needy and the little ones. As of now we could reach out to 1300 families and 750 children (9000 beneficiaries). Each family is provided with 30 kgs of Rice, 3 kgs of *Dal* and 'Covid Preventive Kit- (3 Lifebuoy Soaps and 5 Masks). The children are provided with Nutrition Kits- (Apples, Boiled Eggs, Chocolate Bars, Biscuits and Balloons). NLFS also works with *Fastenopfer* and reaches out to 400 families with rice bags and salt. Caritas Coria also has agreed to help us and we are hopeful of reaching out to more families. The estimated cost for relief programme is 1 Crore.

Farewell forever, dear Sita Mam!

The day broke on 4th June 2021 with a deeply shocking and saddening news that Mrs. Sita Upreti, one of our esteemed teachers (**a very precious one indeed**) at little Flower School, Parwanipur, was called for the eternal reward the night before. It is still hard to believe that she is no more with us. An expert in the Nepali language and a friendly companion to the teachers and students alike, she was undoubtedly, an asset for the Little Flower School family. Though you denied us of an opportunity to pay you homage for one last time, dear Sita Mam, the memories of your humility and service-mindedness are enough for us to honour you wholeheartedly.

May your departed soul enjoy the eternal rest! ◆

AFRICAN NEWS

SAHIHI YA MUNGU
(SIGNATURE OF GOD)

Greetings and prayers from the Little Flower Mission Africa!

We are extremely happy to jot down few lines about the happenings and developments occurred in the past couple of months. We realise and acknowledge the providential care of Our Lord we experience in the mission life here. As we look back into the Mission we see how wonderfully God protects us in His hands. We thank Almighty God for saving our two fathers (Fr. Philip and Fr. Babychan) from the accident they met with on the way for Sunday Mass. We gratefully remember all the fathers who extended their prayers and good wishes for the speedy recovery of our beloved fathers. Fr. Philip will join the Mission very soon.

- Fr. Jose Panikulangara was elected to the General Chapter and Provincial Chapter, and Frs John Kadaliyil and Jojesh Paul were elected to the Chapter of their respective provinces. They participated in the first session of the chapter and reached back the mission safe.
- Mission superior paid a visit to Mtaandika parish and Dodoma and he evaluated the second phase of construction work of the school at Nzinje, Dodoma and sanctioned the second and third instalment for the construction. As he was in his visitation got the news of the bad health condition of Fr. Babychan and went to his parish took him by flight to Dar es Salam for the further treatment and rest. After a 2-3 weeks of rest and treatment he joined back to his parish along with Fr. Joby
- The second phase of Little Flower School Nzinje, Dodoma is going on and roofing is over now getting ready for the plastering and other works like windows doors etc.

- There was an emergency meeting of the fathers working in Mission in order to discuss about the formation, vocation promotion and formation houses. Since it was arranged in a short notice only 6 of us could join the meeting.

1. ST ELIZABETH CHURCH SUBIRA, SONGEA

We had meaningful celebration of Easter and 20 children were baptised into catholic faith.

St. Joseph Pray for us

The year of St. Joseph was inaugurated in the parish on March 19 and the statue of St. Joseph is being taken to each house of the parish with special prayers. And all the contribution collected during this journey will be distributed for the elderly people of the parish.

Hail Mary full of grace!

We observed the Rosary devotion in Parish Church, Subira, and at the Substation Lihwena, during the whole month of May, with the special intention to protect the whole world from the Corona Panademic.

Be with us Lord!

The Corpus Christi Feast was celebrated solemnly in the parish. The faithful from all substations joined the celebration. There was a short procession after the Holy Mass and lunch for all the people.

In the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit

56 children were baptized in different occasions

Jesus, come to my heart!

98 children of the Parish received Jesus for the first time.

Festival of the faith

Three days children's camp is arranged in the parish. UMI sisters will help to conduct the camp. We are thankful to the friends who extended their helping hands to actualise this dream.

LiFT (Little Flower Tailoring)

A tailoring school in the Subira parish will be opened very soon. We are grateful to Dunkeld diocese for the fund to have another village development programme.

2. ST GABRIEL CHURCH MBAGALA KUU

Glory to God

Fr. Babychan was here for his treatment for three weeks.

Fr. Febin Puthumana is back to Tanzania After his treatment.

Mary our Mother

We had celebrated the month of Mother Mary solemnly. Every day we had rosary at the grotto. Many of our faithful participated for rosary.

Do This in Memory of Me

We also celebrated solemnly the feast of the Body and Blood of Christ. And there was Eucharistic procession in which hundreds of people participated.

Jesus come & Dwell in Me

Immediate preparation for the first communion is going on well in our parish.

Are you Fine

We have started our house blessings in the parish.

3. LITTLE FLOWER CHURCH NZINJE, DODOMA

Fr. Prabath Nirapel joined here in Dodoma mission on 18th December 2020 and took charge as assistant parish priest.

This year we had 160 Baptism, 110 Holy Communion and 59 Confirmation. On 16th May we had confirmation day and His Excellency Beatus Kinyaia administered the sacraments with the presence of more than 600 faithful of the parish.

LITTLE FLOWER SCHOOL NZINJE, DODOMA

This year we have started first standard and we have 45 students all together.

The new school building construction is going on. The finishing and the furnishing works will be completed by 2022.

4. LITTLE FLOWER MISSION KENYA

ST. PETER AND PAUL CATHOLIC PARISH, KAONGO

We thank God for the control of the deadly disease in our country Kenya. We had peaceful celebration of Christmas and New Year observing the Covid 19 protocols.

1. In Union with Jesus

On January 2, 2021 the parish rejoiced in the Lord for we had 109 adults' baptism and First Communion.

2. Normality of Living By the Grace of God

Even though there are threats of Corona everywhere in the world, Kenya is coming to its normal functioning by the grace of God. All the schools are working regularly from January 4th, 2021. Churches and its functions are also normal keeping the Covid protocols.

3. "He is not here, He is Risen "

We celebrated the Holy week and Easter Sunday with all its solemnities observing the directions from the Government and the Diocese.

4. St. Peter and Paul Primary school

There is a primary school here under the management of the Parish. It is school with no proper buildings. Under the tin sheet shade they are learning. Still in the public exam of March 2021, our candidates performed well and the school was rated the best among the nearby schools. It was the first time our school got exam centre and thus the first result of the school in the public exam.

5. Change in the Learning Environment

As a gift for the good performance of the school, with the support of the parents and the well wishers within the parish, we have started the construction of three permanent class rooms thus to change the learning environment of our pupils to a stone built-

wall class rooms. Slowly, within few years we will be able to shift the whole school into stone built class rooms.

6. Covid-19 in Kaongo

We also welcomed Corona virus at our Priests' house too. Fr. Vipin experienced a mild attack of Corona Virus but recovered very fast and is in his first holidays as an African Missionary.

7. The year of St. Joseph

We, as parish celebrates the year of St. Joseph with all its devotion and solemnity. There was seminars on March 19th and on May 1st for the CMA (Catholic Men Association) members of our Parish. Following the instructions to the Pastors and Religious on Indulgence, in the year of St. Joseph, we visit the Sick and Bed-ridden and administered them sacraments of Confession and Holy Communion.

8. "Your word is a lamp to my feet and light to my path".

Ninety nine percentages of the families in this parish did not have Bible at home. And only Protestant version was available in this native language. It was last year catholic version of the Bible in the native language was printed. It was costly and was not affordable for most of the families. But because of the kind heart and support of Fr. Biju Edamuriyil and his Parish members 300 families in our parish have Holy Bible at their home. We thank you and pray God's blessings upon you.

◆

തോമ്മാ മാർഗ്ഗവും നസ്രാണികളും

ഡോ. എബി കൊറ്റനെല്ലൂർ

ആമുഖം

അവിശ്വാസത്തിന്റെ തീപ്പൊരിയിൽ നിന്നും വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലതീപ്പന്തവുമായി ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ തോമസ് എ.ഡി. 52ൽ കേരളത്തിൽ എത്തി. ഒലിവുവൃക്ഷങ്ങളുടേയും അത്തിമരങ്ങളുടേയും നാട്ടിൽ നിന്ന് കേരവൃക്ഷത്തിന്റെ നാടായ കേരളത്തിലേയ്ക്ക്.... അതേ യേശുമാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മെ വഴി നടത്തിയ, വിശ്വാസത്തിൽ നമ്മെ ജനിപ്പിച്ച തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ. "മിശിഹായുടെ ഊർജ്ജസ്വലനായ ശിഷ്യൻ" എന്നാണ് തോമ്മ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. കൽദായ സഭ, സെലൂഷ്യ - ടെസിഫോൺ സഭ, പേർഷ്യൻ സഭ ഇന്ത്യയിൽ മാർത്തോമ്മാ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകം അവകാശപ്പെടുന്നവരാണ്. ചരിത്രവും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളും കെട്ടുപിണഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന പുണ്യജീവിതത്തിന്റെ വിശകലനങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളുമാണ് ശ്ലീഹായെകുറിച്ചുള്ള ഈ ലേഖനം.

തോമ്മാ എന്ന നാമം

തെയോമ (Teoma) എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുമാണ് തോമ്മ എന്ന പേരിന്റെ ഉത്ഭവം. ഈശോ സംസാരിച്ച അരമായ ഭാഷയിൽ തെയോമ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'ഇരട്ട' (Twin) എന്നാണ്. എ.ഡി. 200 ൽ വിരചിതമായ 'തോമ്മായുടെ നടപടികൾ' എന്ന അപ്രമാണിക ഗ്രന്ഥത്തിൽ തോമ്മ ഈശോയുടെ ഇരട്ടപിറന്ന സഹോദരനും ആശാരിപണിക്കാരനുമായിരുന്നു. വ്യക്തമായ തെളിവുകളുടെ അഭാവം മൂലം ഇരട്ടപിറന്ന സഹോദരൻ ആരെന്നു വ്യക്തമല്ല. ഗലീലി കടലിൽ മത്സ്യബന്ധനത്തിനു പോയ ശിഷ്യരുടെ ഗണത്തിൽ തോമ്മായും ഉണ്ടായിരുന്നു. തോമ്മായുടെ നടപടികളിൽ യൂദാതോമ്മാ എന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. ആദിമ തിരുസഭ ചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയൂസും (260-340) ചില പുരാതന സുറിയാനി രേഖകളും ഈ കാര്യം ശരിവക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഇരട്ട സഹോദരനായാണ് തോമ്മായെ 'തോമ്മയുടെ നടപടിക'ളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മെസപ്പൊട്ടേമിയൻ സഭ ഇന്നും ഇത് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ തോമ്മായുടെ പേര് 'യൂദാതോമ്മാ' എന്നാകാനാണ് സാധ്യത.

തോമ്മാശ്ലീഹാ സുവിശേഷത്തിൽ

സമവീക്ഷണസുവിശേഷങ്ങളിൽ തോമ്മാശ്ലീഹായെക്കുറിച്ച് കാര്യമാത്ര പ്രസക്തമായി ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വി. യോഹന്നാൻ, ശ്ലീഹായെക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് 'ദിദിമോസ്' എന്നു പേരുള്ള തോമ്മാ എന്നാണ് (യോഹ 11:16; 21:2). എന്നാൽ ചില ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ 'ഇരട്ട പിറന്നവൻ' എന്നതിനേക്കാൾ 'ഇരട്ട സ്വഭാവമുള്ളവൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് രണ്ടുപേരും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. യേശുവിന്റെ ജീവിതശൈലിയും പ്രബോധനങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആഴമേറിയ അർത്ഥത്തിൽ താത്വികമായും ദൈവസാസ്ത്രപരമായും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശൈലിയാണ് തന്റെ സുവിശേഷ രചനയിൽ ഉടനീളം യോഹന്നാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ കാരണത്താൽ ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള രണ്ടുപേരും ചേർത്തുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് അർത്ഥവത്താണെന്ന് വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

യഹൂദ മതനേതാക്കൾ യേശുവിനെ വധിക്കാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയപ്പോൾ "അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന് നമുക്കും പോകാം'' (യോഹ 11:16) എന്ന തോമസിന്റെ ധീര പ്രഖ്യാപനവും, "കർത്താവേ നീ എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല പിന്നെ വഴി ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും'' (യോഹ 14:5) എന്ന സംശയം കലർന്ന ന്യായമായ ചോദ്യവും യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു ശേഷം ഉത്ഥിതനെ കണ്ടാലെ വിശ്വസിക്കൂ എന്ന ദു:ശാഠ്യവും 'എന്റെ കർത്താവേ എന്റെ ദൈവമേ' എന്ന (യോഹ 20: 28) ശ്ലീഹായുടെ ഉദ്വേഗജനകമായ അടിയറവു പറച്ചിലും പൊതുവെ സംശയക്കാരനും ദോഷൈകദൃക്കുമായി പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന തോമ്മായുടെ സ്വഭാവത്തിന് വിശ്വാസധീരതയുടെ ഒരു മറുവശമുണ്ടെന്നും സുതരാം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള രണ്ടു പേരുകളും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവത്തിന്റെ സവിശേഷതകളായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.

ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ

കത്തോലിക്കാപാരമ്പര്യത്തിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ തോമ്മായെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് 'വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ആദർശ മാതൃകയായാണ്. നാലാം സുവിശേഷ ത്തിൽ വിശ്വാസിക്ക് അനുകരിക്കാൻ വി. യോഹന്നാൻ തോമ്മായെ

ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുവെന്ന് റെയ്മണ്ട് ബ്രൌൺ (1928–1988), റുഡോൾഫ് ഷ്നാക്കൻ ബർഗ് (1914–2002), എന്നിവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മെത്തഡിസ്റ്റ് (methodist) പുരോഹിതനായ സി.കെ. ബാരറ്റും ഈ അഭിപ്രായക്കാരനാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു വേണ്ടി യോഹന്നാൻ തോമ്മായെ മുൻകൂട്ടി സുവിശേഷത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (യോഹ 11:16, 14:15). ഇതിന്റെ മൂർദ്ധന്യമാണ് "എന്റെ കർത്താവെ, എന്റെ ദൈവമേ" – എന്ന വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം.

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസം

ഈശോയെ അനുകരിക്കുന്ന എല്ലാക്കാലത്തെയും സകല ശിഷ്യരുടെയും പ്രതിനിധിയാണ് തോമ്മ. തോമ്മ ഒരു വിശ്വാസ പ്രതീകമാണ്. ഈ പ്രതീകത്തിന് രണ്ട് അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് അവൻ കണ്ടതിനുശേഷം വിശ്വസിച്ചവനാണ്. രണ്ട് കാണാതെ തന്നെ വിശ്വസിച്ചവനുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യജീവിതത്തിലൂടനീളം യേശുവിനെ അനുകരിച്ച ശ്ലീഹാ – അന്നും, ഉത്ഥാനശേഷവും മരണം വരെ വിശ്വസി തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിശ്വാസമുപേക്ഷിച്ച് പോയതായി നമ്മൾ ഒരിടത്തും വായിക്കുന്നില്ല. ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം യേശു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്ന തോമ്മാ യേശുവിനെ കാണാതെ തന്നെ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ബാക്കി പത്തുപേർ സ്വായത്തമാക്കിയ 'മിശിഹാ അനുഭവം' തനിക്കും വേണമെന്ന നിശ്ചയദാർഢ്യം തോമസിനുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ആണിപ്പഴുതുകളിൽ വിരലിടാതെ താൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രദർശനത്തെക്കാൾ ഉത്ഥിതനായ മിശിഹായെ ദർശിക്കാനുള്ള അദമ്യമായ അഭിലാഷത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനമായിരുന്നു അത്. "എന്റെ കർത്താവെ എന്റെ ദൈവമേ" (യോഹ 20:28) എന്നുള്ള ഉദീരണം യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന മിശിഹാ വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ മൂർധന്യ നിമിഷമാണ്. തോമ്മാ മിശിഹായുടെ തിരുമുറിവിൽ സ്പർശിച്ചതുകൊണ്ട് നമ്മുടെയുള്ളിലെ സംശയത്തിന്റെ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെട്ടു.

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെ പൊതുവിൽ രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഒന്ന്: പേർഷ്യൻ പ്രേഷിതത്വം.

രണ്ട്: ഭാരത പ്രേഷിതത്വം. ശ്ലീഹായുടെ പേർഷ്യൻ (ഇന്നത്തെ ഇറാക്ക്) സാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രേഷിത വേലകളെക്കുറിച്ച് സഭാ ചരിത്രക്കാരനായ എവുസേബിയൂസ് എഴുതി: പേർഷ്യൻ-റോമാ സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ മധ്യേയുള്ള എദേസ്സായിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും സുറിയാനി സംസാരിക്കുന്ന (യേശു സംസാരിച്ചിരുന്ന അരമായ ഭാഷയുടെ വികസിത രൂപമായിരുന്ന അന്നത്തെ സുറിയാനി) യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ ക്രിസ്തുവർഷം 13 നും 50 നും ഇടയ്ക്ക് തോമ്മാശ്ലീഹാ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു. ഇന്ന് അസ്സീറിയായിലെ സഭയും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭയും തോമ്മായുടെ പൈതൃകമാണ് അവകാശപ്പെടുന്നത്.

മാർത്തോമയുടെ ഭാരത പ്രേഷിതത്വം

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭാരത പ്രേഷിതത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് പാരമ്പര്യങ്ങളെ പ്രധാനമായും രണ്ടായി തിരിക്കാം.

1) പാശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യം

2) നസ്രാണി പാരമ്പര്യം

മാർത്തോമ്മായുടെ ഭാരതത്തിലെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്ന് ലഭ്യമായിട്ടുള്ള രേഖകളിൽ ഏറ്റവും പുരാതനം ക്രിസ്തുവർഷം 200-ാം ആണ്ടിലെങ്കിലും രചിക്കപ്പെട്ട "യൂദാതോമ്മയുടെ നടപടികൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. 'തോമ്മായുടെ നടപടികൾ' ഒരു പൂർണ്ണ കൃതിയാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പൗരസ്ത്യ സ്വഭാവം ശ്രദ്ധേയമാണ്. സുറിയാനി സംസാരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവർക്കു പരിചിതമായ സംജ്ഞകളാണ് ഇതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. മസ്ദായി, വിസാൻ, മനാഷർ എന്നിവയെല്ലാം പഴയ പേർഷ്യൻ നാമങ്ങളാണ്.

'തോമായുടെ നടപടികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ ഇന്ത്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന ഗുണ്ടഫറുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ധാരാളം വിവരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഇതൊരു കെട്ടുകഥയാണ് എന്ന് പണ്ഡിതർ ധരിച്ചു. എന്നാൽ ഗുണ്ടഫർ രാജാവിന്റെ പേരിൽ ഇറക്കിയ നാണയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്രയും നാമവും രേഖീയമായിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ പാക്കിസ്ഥാനിലെ പെഷവാറിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്ത ഒരു ശിലാലിഖിതത്തിലും ഗുണ്ടഫറിന്റെ ഭരണകാലം ക്രിസ്തുവർഷം ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിലായിരുന്നുവെന്ന് തെളിവുണ്ട്.

ക്രിസ്തു വർഷം 200 നും 250 നും ഇടയ്ക്ക് രചിക്കപ്പെട്ട "ശ്ലീഹന്മാരുടെ പ്രബോധനം" (Doctorine of Apostles) എന്ന ഗ്രന്ഥം മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. "ഇന്ത്യയും അതിലെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിലും, അതിവിദൂര കടലോരത്തുപോലും യൂദാതോമ്മാ ശ്ലൈഹിക കൈവയ്പുവഴി തന്റെ പൗരോഹിത്യം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടുത്തെ സഭയുടെ മാർഗ്ഗദർശിയും ഭരണാധികാരിയും അദ്ദേഹമായിരുന്നു" എ.ഡി. 354ൽ കോൺസ്റ്റന്റയിൽ ചക്രവർത്തി അറേബ്യാ, ഇന്ത്യ, സിലോൺ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് തിയോഫിലോസ് എന്ന മിഷണറിയെ അയച്ചു. തിയോഫിലോസ് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. "ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ വൈദികരും തിരുകർമ്മങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്വദേശ സംസ്കാരത്തിൽ വേരുറച്ച അവരുടെ വിശ്വാസവും പൗരോഹിത്യവും തോമ്മായിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണ്." എ.ഡി. 190-ൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ ദൈവശാസ്ത്ര സ്കൂൾ അധ്യാപകനായിരുന്ന വി. പന്തേനുസ് ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കണ്ടതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നിരവധി പൗരസ്ത്യ-പാശ്ചാത്യ ആരാധനാക്രമ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തോമാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യയിലെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. പേർഷ്യയിലെ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ റംശ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "ഹ! തോമ്മായെ, ഇന്ത്യക്കാർ നിന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ പരിമളം ശ്വസിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ കണ്ടെത്തിയ ഒരു നിക്ഷേപമെന്നപോലെ ദിവ്യരക്ഷകൻ മാർത്തോമ്മായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയ്ക്ക് നൽകുന്നതിന് തിരുമനസ്സായി''. മൊസ അറബിക് കനോന നമസ്കാരത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ മിശിഹായെ പ്രസംഗിക്കുകയും ആത്മാക്കളെ നേടുകയും മാമ്മോദീസ നൽകി മിശിഹായുടെ സത്യസഭ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു."

ലത്തീൻ സഭയുടെ പുരാതന കാനോന നമസ്കാര ഗ്രന്ഥത്തിൽ തോമ്മായെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുണ്ട്. ''ഗലീലി ദേശവാസിയും, ദിദിമൂസ് എന്ന അപരനാമവുമുള്ളവനുമായ വി. തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ പോവുകയും ആ രാജ്യക്കാർക്ക് ക്രിസ്തുമത ജ്ഞാനം നൽകുകയും ചെയ്തു." പാശ്ചാത്യസഭയിൽ

പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വി. ജെറോമിന്റെ (342-420) രക്തസാക്ഷികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ (Martyrologium Hieronimanum) ശ്ലീഹന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗത്ത് ഡിസംബർ 21-ാം തീയതി ഇന്ത്യയിൽ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മരണം സംഭവിച്ചതായും ജൂലൈ 3-ാം തീയതി എദേസ്സായിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം കൊണ്ടുപോയതായും അനുസ്മരിക്കുന്നു. എ.ഡി. 883 ൽ എഴുതപ്പെട്ട ആംഗ്ലോസാക്സൺ നാൾവഴികളിൽ (Chronicle) നൽകിയിരിക്കുന്ന പരാമർശം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഡെയിൻസ് എന്ന വർഗ്ഗക്കാർ ലണ്ടൻ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ റോമിലേയ്ക്കും ഇന്ത്യയിൽ തോമ്മായുടെ കുഴിമാടത്തിലേയ്ക്കും കാഴ്ചകൾ കൊടുത്തയക്കാമെന്ന് നേർച്ച നേർന്നു.

സഭാപിതാക്കന്മാരായ മാർ എഫ്രേം (30-378), വി.ഗ്രിഗറി നസിയാൻസൻ (330-390), വി. അംബ്രോസ് (340-397). വി. ജെറോം (342-420), വി. ബീഡ് (673-735) വി. പൗളിനുസ് (353-431) മുതലായ പണ്ഡിതരും ഇന്ത്യയിൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം പഠിപ്പിച്ചു എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

നസ്രാണി പാരമ്പര്യങ്ങൾ

പാശ്ചാത്യപാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായും സ്വതന്ത്രമായും ആദ്യനൂറ്റാണ്ടു മുതൻ ഇടമുറിയാതെ കേരളത്തിലെ നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പാരമ്പര്യമാണിത്. യേശുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ തോമാശ്ലീഹാ ക്രിസ്തുവർഷം 52ൽ മധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശത്തു നിന്ന് മുസ്സിരിസ്സിൽ (ഇന്നത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ) കപ്പലിറങ്ങി, ഉയർന്നജാതി ഹൈന്ദവ കുടുംബങ്ങളെ ക്രിസ്തുമത അനുയായികളാക്കി.

തുടർന്ന് സപ്തദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു (ഏഴ് സഭാസമൂഹങ്ങൾ എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഉചിതം). കൊടുങ്ങല്ലൂർ, നിലയ്ക്കൽ അഥവ ചായൽ, പാലയൂർ, കോക്കമംഗലം, പറവൂർ (കോട്ടക്കാവ്), നിരണം (തൃപ്പാലേശ്വരം), കൊല്ലം എന്നിവയാണവ. തമിഴ്നാട്ടിൽ (ഇന്ന് തക്കലെ തൃപക) തിരുവാങ്കോട് തോമ്മാശ്ലീഹ അരപ്പള്ളി സ്ഥാപിച്ചു എന്നും പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ക്രിസ്തുവർഷം 72 ജൂലൈ 3-ാം തിയ്യതി തോമ്മാ മൈലാപ്പൂരിലെ ചിന്ന മലയിൽ വച്ച് ക്രൈസ്തവ വിരോധികളാൽ നെഞ്ചിൽ കുന്തം കൊണ്ടുള്ള കുത്തേറ്റ് രക്തസാക്ഷിയായി എന്നാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. പാശ്ചാത്യപാരമ്പര്യം പോലെ വ്യക്തമായ ഐക്യരൂപം ഭാരതീയ

നസ്രാണി പാരമ്പര്യത്തിന് അവകാശപ്പെടാനാകില്ല. എങ്കിലും പുരാതന ക്രൈസ്തവ കൃതികളായ ‘തോമ്മാപർവ്വം’ (റമ്പാൻപാട്ട്), മാർഗ്ഗംകളിപ്പാട്ട്, (മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ - വിവാഹം, തിരുന്നാൾ തുടങ്ങിയ ആഘോഷാവസരങ്ങളിൽ കൊണ്ടാടിയിരുന്ന പുരാതന കലാരൂപം), വീരടിയാൻ പാട്ട് (നസ്രാണികളുടെ വീടുകളിൽ ചെന്ന് ഹൈന്ദവരായ പാണന്മാർ അഥവാ - വീരടിയാന്മാർ പാടിയിരുന്ന പാട്ട്) തുടങ്ങിയ പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യങ്ങളും ഐതീഹ്യങ്ങളും തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ജീവിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. തലമുറകളായി കൈമാറി വന്ന ഈ വാചിക പാരമ്പര്യങ്ങളെ ആർക്കും എളുപ്പത്തിൽ തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

തോമ്മാശ്ലീഹായിൽ നിന്നും വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ച ശങ്കരപുരി, പകലോമറ്റം, ഇടപ്പള്ളി, കടപ്പൂര്, നെടുമ്പള്ളി, കോട്ടക്കാലി, കാഞ്ഞിരക്കാടൻ, വേങ്ങനാടൻ, വാഴപ്പള്ളി, പായുമ്പള്ളി, ഇരാളി മുതലായ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും ധാരാളം വൈദികരെ കേരളത്തിൽ കാണാം. പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ആയിരുന്നു ആർച്ചുഡീക്കന്മാർ എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ കൂട്ടിവായിക്കേണ്ടതാണ്.

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വവും ദു:ഖറാന തിരുന്നാളും

തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ, മൈലാപ്പൂരിലെ താമസവും രക്തസാക്ഷിത്വവും സംബന്ധിച്ച് വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞ പാരമ്പര്യങ്ങളുണ്ട്. ക്രിസ്തുവർഷം 69-ൽ ശ്ലീഹാ പ്രായാധിക്യം മൂലം മൈലാപ്പൂരിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കി. ‘ഡിയോഗൊ ക്രൂട്ടോ’ എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ തോമ്മാശ്ലീഹാ രക്തസാക്ഷിത്വം വഹിച്ച സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പാരമ്പര്യങ്ങളെ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശ്ലീഹ മരിച്ച വിധത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. “തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അസൂയാലുക്കളും വിരോധികളുമായ ബ്രാഹ്മണർ ശ്ലീഹാ ചിന്നമലയ്ക്ക് (അന്തൊനൊഡൂർ) സമീപമുള്ള ഒരു ഗുഹയിലുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി.... ആ ഗുഹയുടെ ഒരു പൊത്തിലൂടെ കുന്തം കടത്തി വിശുദ്ധനെ കുത്തി മുറിവേല്പിച്ചു... മരണ വേദനയോടെ ഗുഹയ്ക്ക് പുറത്തുവന്ന ശ്ലീഹാ ഇഴഞ്ഞു വലിഞ്ഞു പെരിയമലയിലെത്തി അവിടെ വീണു മൃതിയടഞ്ഞു.”

തോമ്മാ പർവ്വത്തിൽ (റമ്പാൻ പാട്ട്) തോമാ ശ്ലീഹാ എ.ഡി. 72 ജൂലൈ മൂന്നാം തീയതി രാവിലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ കുത്തേല്ക്കുകയും, അന്ന് വൈകീട്ട് 4.30 ന് മരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നിരണത്ത് മാളിയേക്കൽ തോമ്മാ മല്പാൻ എഴുതിയതാണ് 'തോമ്മാപർവ്വം'. അദ്ദേഹം തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. നമുക്ക് ഇന്ന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പതിപ്പ് 1601-ൽ മാളിയേക്കൽ തോമ്മാ മൽപാന്റെ 48-ാം തലമുറക്കാരനായിരുന്ന തോമ്മാ റമ്പാൻ ചുരുക്കി എഴുതിയതാണ്. ഡിയോഗൊ ക്രൂട്ടോയുടെ വാദങ്ങളും 1601-ലെ റമ്പാൻ പാട്ടിന്റെ പതിപ്പും ശ്ലീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും അവതരണത്തിലെ സാധർമ്മ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഏതായാലും തോമ്മാശ്ലീഹാ മൈലാപൂരിലാണ് വധിക്കപ്പെട്ടതെന്ന കാര്യത്തിൽ വൈവിധ്യം കൊണ്ട് സമ്പന്നമായ എല്ലാ പാരമ്പര്യങ്ങളും യോജിക്കുന്നുണ്ട്.

ഭൗതികവശിഷ്ടം എവിടെ?

'യൂദാ തോമ്മായുടെ നടപടികൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എ.ഡി.200 ന് മുമ്പുതന്നെ ശ്ലീഹായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം പാശ്ചാത്യനാടുകളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയിരിക്കണം. വി. ജെറോമിന്റെ 'രക്തസാക്ഷികളുടെ സ്മരണ'യിൽ (Martyrologium Hieronimanum) ഇന്ത്യയിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ച തോമാശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ മാറ്റി സ്ഥാപിച്ച ദിനമായി ജൂലൈ 3, എദ്ദേസായിൽ കൊണ്ടാടിയിരുന്നുവെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തി യിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന് വിപരീതമായി ശ്ലീഹായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ നിന്നും ഒരിടത്തേയ്ക്കും മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് നസ്രാണി പാരമ്പര്യങ്ങളി ലെല്ലാം കാണുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ സഭാചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. നാലാം ആണ്ടിൽ എദ്ദെസായിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ എഫ്രേമിന് (306-378) തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ചില വ്യാപാരികൾ എദ്ദേസായിൽ എത്തിച്ചു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും യുക്തിഭദ്രമായ വാദം മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേലധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്ന കൽദായ മെത്രാൻമാർ തിരുശേഷിപ്പുകളിൽ ഒരു ഭാഗം എദ്ദേസ്സായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിരിക്കാം എന്നുള്ളതാണ്.

സുറിയാനി സഭയിലും ലത്തീൻ സഭയിലും തോമ്മായുടെ ദുക്റാന അഥവാ സ്മരണ കൊണ്ടാടുന്നത് ജൂലൈ 3-ാം തീയതിയാണ്. ഗ്രീക്ക് സഭയിൽ ഒക്ടോബർ 6 നും ചില ആംഗ്ലിക്കൻ സഭകൾ ഡിസംബർ 2 നും തോമാശ്ലീഹായെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. തോമാശ്ലീഹായുടെ പാരമ്പര്യം അഭിമാനപൂർവ്വം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന സുറിയാനി പൈതൃകമുള്ള തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സ്വന്തം അനുയായികൾക്ക് ജൂലൈ 3 'ജാതീയ'ദിനമാണ്. അവരെ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിൽ ജനിപ്പിച്ചതും നസ്രാണികളായി ഉറപ്പിച്ച് നിർത്തിയതും തോമ്മസ് അപ്പസ്തോലനാണ്. സിറിയൻ സഭയിലെ ഏക വേദപാരംഗതനായ വി. എഫ്രേം (306–378) എ.ഡി. 363 ൽ രേഖപ്പെടുത്തി; "മാർത്തോമാ ഇന്ത്യയുടെ അപ്പസ്തോലനാണ്". വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പിൻ തലമുറകളിൽപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ പ്രബോധകരും ശ്ലീഹന്മാരുമായ മാർ അദ്ദയിയുടെയും മാർ മാറിയുടെയും ആരാധനക്രമപാരമ്പര്യങ്ങളാണ് മാർത്തോനസ്രാണികളുടെ 4-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയെങ്കിലുമുള്ള ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും (ഈ പാരമ്പര്യത്തെകുറിച്ച് വ്യക്തമായ തെളിവുകളുടെ അഭാവമുണ്ട്).

ഉപസംഹാരം

മാർത്തോമ മാർഗത്തിൽ ചരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സീറോ മലബാർ സഭയിലെ വിശ്വാസികൾ ജന്മം കൊണ്ടും സാംസ്കാരിക തനിമ കൊണ്ടും ഭാരതീയരാണ്. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനകളിലും വിശുദ്ധ കുർബാനയാചരണത്തിലും പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനക്രമമാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ അനുധാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മാർത്തോമായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്ന ജൂലൈ 3 ലെ ദുക്റാന കൂടാതെ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം ഓർമ്മിക്കുന്ന പുതുഞായർ, മൈലാപൂരിലെ അത്ഭുത സ്ലീവാ രക്തം വിയർത്തതിനെ (1547 മാർച്ച് 23 ന് ഈശോ സഭാ വൈദികർ മൈലാപൂരിലെ സെന്റ് തോമസ് മൗണ്ടിൽ കരിങ്കല്ലിൽ തീർത്ത മാർത്തോമ സ്ലീവ കണ്ടെത്തി. ഈ കുരിശിൽ രക്തതുള്ളികൾ കണ്ടെത്തി. 1558 ഡിസംബർ 18 ന് കുരിശിൽ വെള്ളം വിയർത്തതായി കാണപ്പെട്ടു) ഓർമ്മിക്കുന്ന ഡിസംബർ 18 എന്നീ തീയതികളും സീറോ മലബാർ സഭയിലെ നസ്രാണികളുടെ പുണ്യദിനങ്ങളാണ്.

◆

The Hermeneutic of the Way of Beauty
(*via Pulchritudinis*)

Rev. Dr. Rogi Thomas Narithookkil CST.

Promises and Challenges of the New Directory of Catechesis

Introduction: In June 2020, the Pontifical Council for Promoting the New Evangelization released a new Directory for Catechesis. The new Directory presents fundamental theological-pastoral principles for the ministry of catechesis while responding to current social conditions and cultural forces that shape the church's communication of the Faith. The Directory affirms the presentation of the Catholic faith articulated in the Catechism of the Catholic Church as a sound point of reference for instruction while drawing deeply from Scripture and the writings of recent popes, especially Pope Francis's *Evangelii Gaudium*. The goal of the Directory is to "present the intimate connection between the announcement of the kerygma and its maturation" (Preface).

Introducing the new directory for catechesis, Archbishop Salvatore Fisichella, highlighted the importance of Mystagogy and the Way of Beauty (*via Pulchritudinis*) in catechesis ("…attend to the way of beauty…" (108)). "Christian life is a never-ending journey into the mystery of Christ, the *really* Real. A good way of inducting catechumens into the mystery is through the way of beauty. It is the gaze of Christ in which we feel the immensity of his love drawing us out of ourselves and to the Father, if only we take a step into his mystery" (Robert Mixa). Here the catechesis is mystagogical, and "He [a mystagogue] uses those things employed in the mystagogic task: word and sacrament, art, architecture, literature, doctrine, poetry, and holy lives" (Bishop Robert Barron) as tools for his catechesis. The mystagogue needs to make use of the seeds of the Word to draw one deeper into the Word. The seeds of the Word are not hard to find, and it is the basic source of all catechesis. The hermeneutic of *via Pulheritudinis*, and mystagogical dimension of the catechesis is threaded by different strands: (1) the interconnectedness of the sources of the catechesis, (2) the way of beauty and the beautiful Word, (3) St. Thomas Aquinas on beauty (4) the dynamic and beautiful word (5) the Eastern Churches and mystagogical catechesis, (6) the right to catechesis for everyone especially migrants, and emigrants, (7) the Syro-Malabar Church's catechesis and finally, the promises and challenges of catechesis in Contemporaneity.

1. There is an inherent interconnectedness in the sources of the catechesis, one points to the other, while all sources tracing its origin back to the word of God (90). Sacred Scripture presents in an unmistakable way, God as the source of all splendour and beauty. The Old Testament shows creation, with humanity at its pinnacle, as something that is good and beautiful, not so much in the sense of order and harmony but of gratuitousness, free of functionalism (106). In the New Testament, all beauty is concentrated in the person of Jesus Christ, revealer of the divine who "reflects the glory of God and bears the very stamp of his nature" (Hb 1:3). His gospel is captivating because it is news that is beautiful, good, joyful, full of hope. He, "full of grace and truth" (Jn 1:14), taking humanity upon himself, recounted through the parables the beauty of God's activity.

"Proclaiming Christ means showing that to believe in and to follow him is not only something right and true, but also something beautiful, capable of filling life with new splendour and profound joy, even in the midst of difficulties" (Francis, *Evangelii Gaudium*, 24). Catechesis must always convey this beauty of the Gospel that resounded from the lips of Jesus for all, the poor, the simple, sinners, tax collectors and prostitutes, who felt welcomed, understood, and helped, invited and educated by the Lord himself… (175).

2. The 'way of beauty' (*via Pulchritudinis*)": The church, therefore, bears in mind that to reach the human heart, the proclamation of the Risen One must shine forth with goodness, truth and beauty. In this sense, it is necessary "that every form of catechesis … attend to **the 'way of beauty'** (*via Pulchritudinis*)". "Every expression of true beauty can be acknowledged as a path leading to an encounter with Lord Jesus…In this regard, each particular Church should encourage the use of arts in evangelization, building on the treasures of the past but also drawing upon the wide variety of contemporary expressions so as to transmit the faith in a new "language of parables" (Francis, *Evangelii Gaudium 167,* and cf. Pontifical Council for Culture, *The Via Pulchritudinis, Privileged Pathway for Evangelization and Dialogue: Concluding Document of the Plenary Assembly*, 2006).

3. For Thomas Aquinas, Beauty includes three conditions, 1) integrity or perfection, 2) due proportion or harmony, and 3) brightness or clarity. The beautiful is the same as the good, and they differ in aspect only. For since good is what all seek, the notion of good is that which

calms the desire; while the notion of the beautiful is that which calms the desire, by being seen or known. Thus, it is evident that beauty adds to goodness a relation to the cognitive faculty: so that "good" means that which simply pleases the appetite; while the "beautiful" is something pleasant to apprehend (*Summa Theologiae*, Ia q. 39, a. 8). All beauty can be a path that helps lead to the encounter with God, but the criterion of its authenticity cannot be only that of aesthetics. There must be discernment between true beauty and the forms that are apparently beautiful but empty, or even harmful, like the forbidden fruit in the earthly paradise (108). Beauty is always and inseparably immersed with goodness and truth. Therefore, contemplating beauty elicits within us sentiments of joy, pleasure, tenderness, meaning, thus opening us to the transcendent. The way of evangelization is the way of beauty, and therefore every form of beauty is a source of catechesis.

4. This beautiful word of God is dynamic: it grows and spreads of its own accord (Acts 12:24), and "is unpredictable in its power, grows by itself" (Mark 4: 26-29). The church has to accept this mysterious freedom of the word, which accomplishes what it wills in ways that surpass our calculations and ways of thinking" (Francis, *Evangelii Gaudium*, 22). Like Mary, the Church as well professes: "let it be to me according to your word" (Luke 1:38). The beautiful word of God is, therefore is at the origin of the Church's very mission, which illuminates, purifies, converts, and we are only servants (284). The Church carries out her ministry of the word as a task of mediation: she proclaims it in every place and time; she safeguards it, transmitting it, unchanged to the different generations (2Tim 1:14); she interprets it with the charism proper to the Magisterium; she proclaims it with fidelity and trust…she unites new believers to herself (285).

One of the concrete forms of *the way of pulcheritidinis* is **synodal practice**, which is realised at the universal and local level and is expressed in the different synods or councils. Today, a renewed awareness of the missionary identity requires a greater capacity for sharing, communication, and encounter, so as to journey together on the path of Christ and in docility to the Spirit. This catechesis, evangelization, of synodal practice of the ministry of the word is realised concretely in the contexts of the different ecclesial traditions and particular churches, in their various branches (289). As Charles Taylor rematks, "the word *katholu* means two related things: universality and

wholeness, one might say universality through wholeness." (Charles Taylor, *The Catholic Modernity*, 1999, 14). The universality of the catholic church is anchored by its unity in diversity. The wholeness is the result of complimentarity, not absolute identical sameness. "Complimentarity and identity will be both part of our ultimate oneness." (*CM*, 14). The beauty of the catechesis and of the Catholic church is not to forget the complimentarity, and to go straight for the sameness, making many people as possible into good Catholics – and in the process failing of catholicity, failing of catholicity because failing of the beauty of the wholeness! The Wholeness and beauty of the diversity is the result of the work of the apostles which is the mysterious way of the of the work of Holy Spirit. It is evident in the unity of the Churches of the Catholic Church.

The Eastern Churches are distinguished for their venerable antiquity, and the tradition that has been handed down from the Apostles through the Fathers that forms part of the divinely revealed and undivided heritage of the universal Church (*Orientalium Ecclesiarum*, 1). These treasures have always contributed to evangelization. The Eastern Churches have the right and the duty to preserve them, to know them, and to live them *(COC, Instruction for the Application of the Liturgical Prescriptions of the Code of Cannons of the Eastern Churches, 6th January 1996, 10),* doing all they can to avoid losing their identity and catechesis has a privileged role in this. In the presentation of catechesis, it is therefore necessary that "the biblical and liturgical emphasis as well as the traditions of each Church *sui iuris* in patrology, hagiography, and iconography (be) highlighted" (*CCEO*, 621, 2) (290)

5. The 'catechetical mystagogy' in the Eastern Churches: Relationality between Liturgy and Catechesis in the Eastern Rites enhances the beauty of the catechesis. "It is expressed as 'catechesis' for the catechumens and 'mystagogy' or 'catechetical mystagogy' for the initiates in the divine mysteries… By understanding what they celebrate and from the full assimilation of what they have celebrated, they draw a plan for life: mystagogy is thus the content of their existence, redeemed, sanctified, and on the path of divinisation and as such, is the foundation of spirituality and morals" (291). The root of "mystagogy" is "agogy," which comes from the Greek word "agogos." That means "leader." So, pedagogy, for example, is about leading (or

teaching) children. A synagogue is a gathering place (*syn*-"together") to which people are led. Mystagogy is a process of leading (or training) into the mystery. Or, perhaps a better way to say that is that mystagogy is initiation into that which is not yet fully revealed (Nick Wagner, A Step by step guide to Mystagogy).

The mystagogical catechetical process of the individual Eastern Churches concretely has as a starting point in their own specific liturgical celebrations (CCEO c.41). The East Expresses in a beautiful and living way the reality of their tradition and patrimony in Liturgically bound catechesis. St. John Paul II, in his Apostolic Letter *Orientale Lumen* (1995) insights into the depth and beauty of Eastern worldview and spirituality. Oriental Churches have displayed a great sense of adaptability to the cultures where they started. A great sense of reverence for the Sacred Tradition and at the same time full of expectation for the future is another aspect of oriental theology. "The Liturgical celebrations of the Eastern churches are remarkable in their appeal to both intellectual and the sensory faculties of the person. All its liturgy, in particular is commemoration of the salvation and an invocation of the Lord's return…We must show people the beauty of memory, the power of that comes to us from the spirit and makes us witnesses because we are children of witnesses; we must make them taste the wonderful things the spirit has wrought in his history; we must show that it is precisely Tradition which has preserved them, thus giving hope to those who, even without seeing their efforts to do good crowned by success, know that someone else will bring them to fulfilment; therefore man will feel less alone, less enclosed in the narrow corner of his own individual achievement" (*Orientale Lumen* -8).

St. John Paul II explains "… one of the first great values embodied particularly in the Christian East is the attention given to the peoples and their cultures, so that the Word of God and His praise may resound in every language. I reflected on this topic in the Encyclical Letter *Slavorum Apostoli*, where I noted that Cyril and Methodius "desired to become similar in every aspect to those to whom they were bringing the Gospel; they wished to become a part of those peoples and to share their lot in everything"; "it was a question of a new method of catechesis." (*Orientale Lumen*- 7)

The new method of catechesis envisioned by St. John Paul II, that is 'become part of the people' echoes our duty to attend to 'the right to

catechesis'. Every one of the baptised, is called to the maturity of faith, the right to adequate catechesis. It is therefore church's task to respond to this in a satisfactory manner. "The gospel is not intended for humanity in the abstract, but for each human being, real, concrete, historical, rooted in a particular situation and marked by psychological, social, cultural, and religious dynamics, because "each one is included in the mystery of the Redemption" (John Paul II, *Redemptor Hominis*,13). It is, therefore, reasonable to offer pathways of catechesis that vary based on the participants' different needs, ages and states of life. Therefore, it is indispensable to respect anthropological, developmental, and theological pastoral realities… (224-225), of all people including migrants, and emigrants.

6. Catechesis for Migrants and Emigrants: Migration is a worldwide phenomenon involving millions of persons and families that migrate within their own countries, generally in the form of urbanisation, outsourcing jobs, and sometimes passage to new nations and countries. "(Migration) is a striking phenomenon because of the sheer numbers of people involved; the social, economic, political, cultural and religious problems raise, and the dramatic challenges it poses to nations and the international community" (Benedict XVI, *Caritas in Veritate*, 62). All the churches are involved in this, in that they belong to countries of origin, transit, or destination for migrants. It is not a few cases; the migratory process involves not only grave humanitarian problems but also the abandonment of religious practice and a crisis for the convictions of faith (273).

The Church, as "mother without boundaries and without borders" (Francis, Address to the participants in the 7th Congress for *the pastoral care of migrants*, 21st November 2014, 6), welcomes migrants and refugees, sharing with them the gift of faith. Wherever it is possible, offering catechesis that considers the ways of understanding and practising the faith typical of the countries of origin, constitutes a valuable support for the Christian life of migrants, above all for the first generation. Great importance is to be attached to the use of the mother tongue, because it is the first form of expression of their identity.

Moreover, Christian migrants living their faith become proclaimers of the gospel in the receiving countries, thus enriching the spiritual fabric of the local church and strengthening its mission with their own cultural and religious tradition. For example, the mystagogical catechetical

tradition of the Eastern migrant Catholics have an irrefutable witnessing and illuminating value for the local church host Church. The fusion and inter-culturation of different faith traditions strengthen both the host and the guest. The young families of the migrant Eastern Catholics, and their vibrant living of faith, especially in community worship, catechism, liturgy, are results of the mystagogical dimension of the Eastern faith and Liturgy. "It is indispensable that there be dialogue and the closest possible collaboration between the Church of origin and the church of reception. This collaboration allows the reception of catechetical content in one's first language and tradition and helps in the preparation of catechists who are adequate to the task of accompanying migrants in the journey of faith" (276).

The relationship between the Churches of origin and their children are not interrupted with the conclusion of the migratory process and stabilisation in a different place, inside or outside the borders of the country. For the sake of guaranteeing emigrants the possibility of keeping the faith lived out in the country of origin and to provide spiritual and material assistance, some episcopates send abroad priests, consecrated persons, and laity inspired with missionary spirit, in order to accompany and bring together the faithful originally from their country. It often includes the offering of catechetical programmes for Christian initiation and ongoing formation, conducted in the language and according to the traditions of the churches of origin. This constitutes a valuable tool for the Christian life of the emigrant communities, as well as for the spiritual richness of the host churches.

7. Syro-Malabar Church: The Syro-Malabar Church being the largest Eastern Catholic Church after the Ukrainian Church with 5 million believers is open to the positive changes while anchored in her tradition of mystagogical catechesis. Deeply rooted in her awareness of having received her faith from St. Thomas the apostle, she has been open to new and positive influences from different sources at different phases of her history. The ancient East Syrian Liturgical anaphora or Eucharistic Prayer – Anaphora of Mar Addai and Mar Mari – is one of the oldest in Christianity, dating back to 4th Century. It is known as *Gemma Orientale* (the Gem of the East) in liturgical circles. As Sacred Liturgy is the source and submit of Christian life, our spirituality and catechesis flows from this beautiful liturgy. Though culturally and geographically far removed from the life situation of many of the Eastern Churches,

all special features of Oriental Churches are evident in Syro-Malabar Church. She harmoniously blended in her life the mystagogical strands of Easter Christianity and Indian tradition: Essentially Dynamic- Profoundly Personal (My Lord and My God)- Profoundly Ecclesial (Let us Go and Die with Him). It is a cyclic- symmetry of – Personal experience leading to Ecclesial Witness and Ecclesial Witness leading to Personal Experience (*Living Stones*, Pastoral Plan for the Eparchy of Great Britain 2017-2022). '*Erga Migrantes Caritas Christi'*, Holy Father John Paul II's instruction on the pastoral care of migrants, observes the growing number of Eastern Rite Catholics in the Western World and their duty and right to follow their liturgical tradition. 'Eastern Rite Catholic migrants, whose numbers are steadily increasing, deserve particular pastoral attention. In their regard we should first remember the juridical obligation of the faithful to observe their own rite everywhere insofar as possible, rite being understood as their liturgical, theological, spiritual and disciplinary heritage (cf. *CCEO* Can. 28, §1).

8. Challenges and Promises

The Eastern Rites by their very nature of origin establish Liturgical catechesis which has one purpose: "to initiate people into the mystery of Christ (It is 'mystagogy') by proceeding from the visible to the invisible, from the sign to the thing signified, from the 'sacraments' to the 'mysteries'" (*CCC* 1075). A catechesis that initiates the faithful into the mystery of Christ is called a mystagogical catechesis. Benedict XVI has described the elements essential to an effective mystagogical catechesis. First, it interprets the sacramental rite in the light of salvation history. Second, it presents the meaning of the signs within the rite, and thirdly, it explains how the sacrament touches every aspect of one's life. By understanding what they celebrate and from the full assimilation of what they have celebrated, they draw a plan for life: mystagogy is thus the content of their existence, redeemed, sanctified, and on the path of divinisation and as such, is the foundation of spirituality and morals. Eastern liturgy and catechesis are, therefore, more intuitive – of the heart, life- pertaining, and leading to lived experience receiving the grace from the sacramental celebrations.

Creating a common platform and situating the Eastern mystagogical Catechetical tradition in the Western pedagogical tradition of the catechesis is one of the major challenges that migrant catholic communities face in the West. Due to the non-mystical and secularist

tendency among the youth who are mostly mystified by digital culture, fragmented by secularism, and consumerism, who mostly influence the youngsters of the migrant community, the Church with all her machinery of catechesis either mystagogical or pedagogical often feel stripped off of any evidential results for the hard work done. However, the way of beauty (*pulcheritudinis*) of the catechesis always mysterious and the seed of it grows even in unfertile lands because the providence of God is beyond human comprehension.

Notwithstanding, being partially a Latinised church due to the 16th Century Portuguese interference, the Syro-Malabar Church accepts with joy the inculturation and inter-culturation that happens, which itself is a mystic experience of being and witnessing one’s faith in the given context. As already mentioned above, the reciprocity and relationality of the Western and the Eastern faith traditions enrich and illumine each other’s faith. Though the devastating effects of secularism and intellectualism have hit hard at the Eastern Catholic faith orientations, Faith remains part of one’s life -situatedness rather than a choice or a commitment that one makes in life. One is born into his/her faith; it is familial, social, cultural, and as already seen it is more intuitive - of the heart. Multi- rites of Catholics co-existing in the West, that is, the presence of the Eastern Catholics in the West, gives the Western Church a renewed alignment with the church’s historic ministry of catechesis, which necessitates the West to comprehensively understand the God-centred, experiential, lifelong, communal, and mission-centred nature of catechesis. Ancient church practice of educating the affections, in contrast to post-Enlightenment intellectual indoctrination, requires mystagogical immersion of the human heart and life in the love of God. Mystagogical catechesis prevents the formation of superficial faith through pedagogical practices that: recognize the liturgical nature of faith and life; engage the whole person; aim for the heart; envision the journey; provoke wonder; and cultivate worship. If I am not mistaken, the Syro-Malabar Eparchies and missions of Syro-Malabar Religious men and women in diaspora envision the same by its unique patrimony of ‘Sunday School’. This mandatory requirement on their journey towards the maturation of faith become a lived experience of the mystery of salvation.

Philosophically speaking, language is the vehicle of culture. I believe, if one loses his language, he loses his born and bred culture, and if he loses his culture, he loses his faith, and if he loses his faith, he loses his

family. Each Liturgy of the Eastern Church was born from one of the ancient languages, and the traditions and culture of individual peoples is appropriately admitted into divine worship in the particular churches' liturgy. Due to migration and emigration to a different culture and language settings, Particular rites face an existential crisis in losing the language, culture, and thus leading to the land-slide erosion of the faith and family values. Though seems cynical, I often tend to think of the mediaeval proverb, *Birds of the same feather flock together*, which viewed catholically seem to be strange but would suffice to as a means to preserve the tradition and patrimony of each particular Church, because inter-culturation and integration into different faith cultures sometimes fail to see the expected result of mutual enrichment and growth lived experience of faith.

Conclusion: I sum up, with the thought of Charles Taylor as a means for effective catechesis: the universality and wholeness of the catholic faith is realised not through sameness but through complimentarity and diversity. The Directory of Catechesis's re-emphasis on the mystagogical method of catechesis is the best way to accomplish this end, which used to be the heart of the catechesis of early Catholicism both in the East and the West. This "mystagogia demands a changing awareness with openness to variety of experience, a playful imagination, faithfulness to the tradition, clarity of purpose and a social kind concern with the world" (Thomas Matthew Keeperathu, *Significance of the Sacraments of Initiation*, 2008). Mystagogical catechesis, *via pilchritudinis*, retrieves the past and discovers meaning in the present. It rereads the liturgical experience in the present situation and appropriates those meanings, which have been discovered into the life of the person and the community. The role of mystagogia then is to create communities of compassion, which means that the community's liturgical experience is appropriated at such levels of significance that the very nature of the community's being is transformed into the mystery of Christ.

(This article is the summary of the presentation done by the author at St. Henry Newman Institute, and Marvale Catholic Institute, Birmingham, UK on 1 June 2021).

◆

അന്വേഷിയുടെ കാതൽ

ഫാ. ജോസ് താമരക്കാട്ട്

"ഞാൻ ആരാണ് എന്ന ആത്മവിചാരമാണ് എല്ലാത്തരം ദു:ഖനിവൃത്തിക്കും പരമാനന്ദപ്രാപ്തിക്കുമുള്ള പ്രധാന ഉപായം" എന്ന് ശ്രീരമണ മഹർഷി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ആരാണ്, എന്താണ് എന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനം, ഞാൻ എവിടെ നിന്ന് വന്നു, ഞാൻ എവിടേയ്ക്ക് പോകുന്നു എന്നു തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാന പരമായ അന്വേഷണങ്ങൾ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ നിരന്തരം നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിനർത്ഥം മനുഷ്യജീവിതം എന്നത് അതിൽത്തന്നെ പൂർണ്ണമല്ല, അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിലാണ് എന്നാണ്. ഒരു അന്വേഷിയുടെ മനസ്സ് മനുഷ്യനിൽ എന്നും ഉണ്ട്.

സുവിശേഷത്തിൽ നമ്മൾ സവിശേഷമായ ഒരു അന്വേഷിയുടെ മനസ്സ് കാണുന്നുണ്ട്: "അവന്റെ കൈകളിൽ ആണികളുടെ പഴുതുകൾ ഞാൻ കാണുകയും അവയിൽ എന്റെ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ എന്റെ കൈ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തല്ലാതെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല" എന്നു പറയുന്ന ദിദിമോസ് എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന തോമസിന്റെ മനസ്സാണത്. അവിശ്വാസിയുടെ വാക്കുകൾ എന്ന് അതിനെ പലപ്പോഴും വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അത് അവിശ്വാസത്തെ മറികടന്ന്, താൻ അനുഗമിച്ചവനെ തൊട്ട് വിശ്വസിക്കുന്നതിനുള്ള അന്വേഷിയുടെ കാതലായ വാക്കുകളാണ്.

തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം അവനെക്കണ്ടു എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ശരിക്കും തോമസിന്റെ ഹൃദയം ഒത്തിരി വേദനിച്ചിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അവൻ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു; 'മുറിവേറ്റവനെ, ഉത്ഥിതനായവനെ നേരിട്ട് കാണണം'. ഈ ഒരു ആഗ്രഹം തോമസിനെ അന്വേഷണത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. ആ അന്വേഷണം അവനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവുകളിലെത്തിച്ചു.

സമർപ്പണജീവിതവും ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവുകൾ അന്വേഷിച്ചുള്ള ഒരു യാത്രയാണ്. അവന്റെ തിരുമുറിവനുഭവത്തിലാണ് സമർപ്പണ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണത കണ്ടെത്തേണ്ടത്. സമർപ്പണ ജീവിതത്തിലെ ഈ അന്വേഷണം സാധ്യമാകുന്നത്

എമ്മാവൂസ് അനുഭവത്തിലൂടെയാണ്. എമ്മാവൂസിലേക്ക് പോയ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഈശോ വചനം പങ്കുവച്ച് നൽകിയപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം ജ്വലിച്ചു, അപ്പം മുറിച്ച് നൽകിയപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അപ്പോൾ മുതൽ അവരുടെ കാഴ്ചയും കാഴ്ചപ്പാടുകളും മാറി. അവർ പുതിയ മനുഷ്യരായിത്തീർന്നു. നവസന്യാസ കാലഘട്ടത്തിൽ നവസന്യാസഗുരു അൾത്താരയിൽ എഴുതി വയ്ക്കാനും ഹൃദയത്തിൽ ചേർത്തുവയ്ക്കാനും പറഞ്ഞ വാക്കുകളും ഇത് തന്നെയാണ്; "Eyes to be opened, hearts to be ignited.'

സമർപ്പണജീവിതത്തിൽ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുകയും ഹൃദയം ജ്വലിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവുകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയൂ. അപരന്റെ മുറിവിൽ ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തിയ നല്ല സമരിയാക്കാരന്റെ കഥയിൽ യേശു പറഞ്ഞ “നീയും പോയി അതുപോലെ ചെയ്യുക' എന്ന വചനം ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കായി നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വല്ല്യച്ചനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇതുപോലെ നമ്മുടേയും അകക്കണ്ണു തുറന്നില്ലെങ്കിൽ കരയുന്നവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഒഴുകുന്ന കണ്ണുനീർ മാത്രമേ നമ്മൾ കാണുകയുള്ളൂ, ആ കണ്ണുനീരിന് പിന്നിലെ വേദന കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. പാപിനിയായ സ്ത്രീയെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന ആളുകൾ പുറമെയുള്ള കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവളെ നോക്കിയത്. പക്ഷേ, യേശു കുനിഞ്ഞിരുന്ന് നിലത്തെഴുതുമ്പോഴും അകക്കണ്ണുകൊണ്ട് അവളെ നോക്കുകയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് അവളുടെ മനസ്സിന്റെ വേദനയും അനുതാപവുമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാനും 'മകളേ' എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും കഴിഞ്ഞത്. വിധവയുടെ നാണയ ത്തുട്ടുകളെക്കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. എല്ലാവരും നോക്കുമ്പോൾ വില കുറഞ്ഞ ചെമ്പ് നാണയങ്ങളാണ് ദേവാലയഭണ്ഡാരത്തിൽ അവൾ നിക്ഷേപിച്ചത്. പക്ഷേ, ഈശോ അകകണ്ണുകൊണ്ടാണ് അവളെ നോക്കിയത്. അതുകൊണ്ടാണ് അത് അവളുടെ ജീവിതം മുഴുവനായുള്ള ഒരു സമർപ്പണമാണ് എന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

ജീവിതത്തിൽ അകക്കണ്ണ് തുറന്നു കൊണ്ട് അപരനെ മനസ്സിലാക്കാനും സ്നേഹിക്കാനും തുടങ്ങുമ്പോഴല്ലേ നമ്മുടെ

സമർപ്പണത്തിനും അർത്ഥമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ബുദ്ധിയുടെ തലത്തിൽ ഏറെ നമ്മൾ മുന്നോട്ട് പോയിട്ടുണ്ടാവാം, പക്ഷേ സ്നേഹത്തിന്റെ തലത്തിൽ ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിലെത്താനാണ് നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അതായത് മനുഷ്യനെ മനസ്സിലാക്കി സ്നേഹിക്കുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെയൊക്കെ സമർപ്പണം അർത്ഥമുള്ള സമർപ്പണജീവിതമായി മാറുക.

കുമാരനാശാന്റെ 'വീണപൂവ്' എന്ന കവിതയിൽ നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു.

'ഒന്നല്ലി നാ, മയി സഹോദരരല്ലി, പൂവേ,

ഒന്നല്ലി കയ്യിഹ രചിച്ചതു നമ്മെയെല്ലാം'

ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങൾകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നമ്മളെല്ലാം സഹോദരർ അല്ലേ എന്ന് സാരം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മുറിവ് അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തിയ തോമാശ്ലീഹായെപ്പോലെ നമ്മളും അന്വേഷിക്കുക - ക്രിസ്തുവിന്റെ മുറിവുകൾ. അത് ദേവാലയത്തിൽ മാത്രമല്ല കണ്ടെത്താനാവുക, വേദനിക്കുന്ന ഓരോ മനുഷ്യരിലുമാണ്. വേദനിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ മുറിവുകളിലും ക്ലേശങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തി അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മുറിവ് തേടിയുള്ള നമ്മുടെ അന്വേഷണം പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. അതിന് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കണം, ഹൃദയം ജ്വലിക്കണം.

നമ്മുടെ സുഖം മാത്രമല്ല, അപരന്റെ സുഖവും അന്വേഷിക്കുക. നമ്മുടെ ദു:ഖം മാത്രമല്ല വലുതെന്നറിയുക, അപരന്റെ ദു:ഖവും നമ്മുടെ ദു:ഖമായി കണ്ട് ആശ്വസിപ്പിക്കുക. നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തികളും അപരന് നന്മയായിത്തീരുന്ന പ്രവൃത്തികളാക്കി മാറ്റുക. അതായത്,

"അവനവനാത്മസുഖത്തിനായാചരിക്കുന്നവ

അപരന് സുഖത്തിനായ് വരേണം"

(ആത്മോപദേശശതകം) ◆

മരിക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ

ഫാ. ജോസ് തടിക്കൽ സി.എസ്.റ്റി.

"തന്റെ വിശുദ്ധരുടെ മരണം കർത്താവിന് അമൂല്യമാണ്."

നമ്മിൽനിന്നും ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് പറന്നുയർന്ന എബിൻ കുഴിമുള്ളിൽ അച്ചന്റെ മരിക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ കുടുംബത്തിനും ചെറുപുഷ്പ സഭയ്ക്കും സുഹൃത്തുക്കൾക്കും അതിയായ വേദന ഉളവാക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ വളരെ ചുരുങ്ങിയ ആ ജീവിതം നമുക്കെല്ലാം വലിയ പ്രചോദനവുമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 2003 ജൂൺമാസം പൂവത്തോടുള്ള ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ മൈനർ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന് പരിശീലനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒരു ബാച്ചായി തീർന്നത് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിപ്രകാര മായിരുന്നു. സൗഹൃദം കൊണ്ടും സ്നേഹംകൊണ്ടും പരിലസിച്ച അച്ചന്റെ ജീവിതം ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും പരിചയപ്പെടുന്ന മറ്റ് ആർക്കും മറക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ളതായിരുന്നു.

ബന്ധങ്ങളുടെ മനുഷ്യൻ എന്നാണ് അച്ചനെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എബിനച്ചന്റെ സൗഹൃദത്തിന്റെ വലയം വളരെ വിശാലമായിരുന്നു. സുഹൃത്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല, സൗഹൃദം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും പരിപോഷിപ്പിക്കാനും അച്ചന് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. പഠിച്ച ഇടങ്ങളിലുള്ള സുഹൃത്തുക്കളെ വ്യക്തിപരമായി വിളിക്കാനും അവരെ ഒരുമിച്ചു ചേർക്കാനും സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. എന്നെ വിളിക്കുമ്പോഴൊക്കെ വീടിനെ പറ്റിയും വീട്ടിലെ ഓരോ അംഗത്തെ പറ്റിയും അച്ചൻ അന്വേഷിക്കുമായിരുന്നു. ഈ സൗഹൃദം എന്നോടു മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്ന് എനിക്ക് ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മനസിലായി. സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പാതിവഴിയിൽ പിരിഞ്ഞുപോയവർ, ശുശ്രൂഷ ചെയ്ത ഇടവകയിലെ സുഹൃത്തുക്കൾ ഇവരെയൊക്കെയും അന്വേഷിക്കുന്ന, സ്നേഹിക്കുന്ന സുഹൃത്തായിരുന്നു എബിനച്ചൻ. അച്ചനെ ഞങ്ങൾ 'അതിശയൻ' എന്നു വിളിക്കുമായിരുന്നു. അച്ചന്റെ ജീവിതവും

മരണവും അതിശയകരമായിരുന്നു. 3 വർഷത്തെ പൗരോഹിത്യം കൊണ്ട് അനേകം വർഷത്തേക്കാൾ ജീവിച്ചതുപോലെയും പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെയും തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. 33 വർഷക്കാലത്തെ ഇഹലോകവാസം മാത്രം. ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെ റോൾ മോഡൽ ആക്കേണ്ടവനാണ്. ഈശോ എന്ന ഗുരുനാഥന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യൻ പ്രായത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും മരണത്തിലും മറ്റൊരു ക്രിസ്തുവായി മാറി.

ഈശോയെപോലെ 30 വർഷത്തെ രഹസ്യജീവിതം, 3 വർഷത്തെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷാജീവിതം. മരണത്തിൽ പോലും എബിനച്ചന് ആറടി മണ്ണ് ലഭിക്കാത്തവിധം അവിചാരിത സാഹചര്യങ്ങൾ. കൊറോണ ബാധിച്ചുള്ള മരണം. ഈശോയെ സ്നേഹിച്ചിട്ട് എന്തേ ഇങ്ങനെ ഒരു സഹനം? ആത്മാർത്ഥമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്ത എബിനച്ചനോട് ദൈവം എന്തേ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചത്? ഒന്നു ആത്മാർത്ഥമായി കരയാൻ പോലും കഴിയുന്നില്ലല്ലോ, ആ മൃതശരീരം ഒരു ചുബനം നൽകി യാത്രയാക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾക്കും ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ. ദൈവത്തോട് മറുതലിക്കാൻ, പരിഭവം പറയാൻ തോന്നിയ സംഘർഷം നിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു സുഹൃത്തുക്കളായ ഞങ്ങൾക്ക്. എബിനച്ചന്റെ മരണവാർത്തയും തുടർന്നുള്ള മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങളും ദു:ഖത്തിന്റെ തളംകെട്ടിയ നീറുന്ന നിമിഷങ്ങളാണ് സമ്മാനിച്ചത്. മൗനം മാത്രമായിരുന്നു ബാക്കി.

പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആശ്വാസത്തിന്റെ ദൈവസ്വരം ശ്രവിക്കാൻ സാധിച്ചു. “തന്റെ വിശുദ്ധരുടെ മരണം കർത്താവിന് അമൂല്യമാണ്” (സങ്കീ. 116:15). “അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധൻ ജീർണ്ണിക്കാൻ അവിടുന്ന് അനുവദിക്കുകയില്ല” (അപ്പ 2:27). ഭൂമിയിൽ വിശുദ്ധരായവരുടെ ശരീരം അഴുകാൻ ദൈവം അനുവദിക്കില്ല എന്നത് ചരിത്രസത്യമാണ്. പരിശുദ്ധ അമ്മയെ ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കരേറ്റിയ ദൈവം, ഹെനോക്കിനെ കാറ്റിൽ സംവഹിച്ച ദൈവം, വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ, പാദ്രേപിയോ തുടങ്ങി അനേകം വിശുദ്ധരുടെ ശരീരം അഴുകാതെ നിലനിർത്തി. എബിനച്ചൻ എന്ന വിശുദ്ധനെ

ഈശോയ്ക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ശരീരം ദഹിപ്പിക്കാൻ വിട്ടുകൊടുത്തപ്പോഴുണ്ടായ വേദനയ്ക്കു നടുവിൽ ശരീരം ദൈവം ജീർണ്ണിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല എന്നതും വലിയ ദൈവഹിതമായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നു.

പൗരോഹിത്യ ജീവിതത്തിലും, പരിശീലന വഴികളിലും സ്ഥാപക കാരിസവും ചെറുപുഷ്പ ചൈതന്യവും എബിനച്ചനിൽ വിളങ്ങിയിരുന്നു. റിസ്ക് എടുത്ത് ഏതു കാര്യവും ചെയ്യാൻ അച്ചൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. സി.എസ്.റ്റി. സഭയുടെ അദീലാബാദ് രൂപതയിലെ ഗ്രാമോദ്ധാരണ മിഷനിലെ ആദ്യമിഷനറിയാണ് അച്ചൻ. അദിലാബാദ് മിഷനിൽ സഭയുടെ കാരിസമായ ഗ്രാമോദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വലിയ സാഹചര്യം ഉണ്ടെന്ന് എബിനച്ചൻ പറയുമായിരുന്നു. ആരോഗ്യപരമായി കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പലരും അച്ചനോട് നാട്ടിൽ വന്ന് ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൂടെ എന്ന് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അച്ചൻ പറയുമായിരുന്നു. ‘‘ഇവിടെ എന്നെ ആവശ്യമുണ്ട്, നമുക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.”

സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ സഹോദരൻ എബിൻ കുഴിമുള്ളിൽ വി. ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ മിഷൻ തീക്ഷ്ണതയാൽ ജ്വലിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു. പഞ്ചഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച വിശുദ്ധയുടെ ചൈതന്യവും ഗ്രാമോദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽകൊടുത്ത് ചെറുതാകാനും ചെറിയവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാനും ആഹ്വാനം ചെയ്ത സഭാസ്ഥാപകനായ പെരി. ബഹു. ബസീലിയൂസച്ചന്റെ തീക്ഷ്ണതയും എബിനച്ചനിൽ സമജ്ഞസമായി സമ്മേളിച്ചിരുന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പ്രിയ കൂട്ടുകാരാ, നീ ഞങ്ങൾക്കായ് തീർത്ത പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും വെല്ലുവിളികൾ സ്വീകരിക്കാനും ചെറുപുഷ്പ തനയർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ! പ്രിയ എബിനെ നീ മരിക്കാത്ത ഓർമ്മയാണ്. അനേകം മനസുകളിൽ കെടാത്ത വിളക്കാണ്. എന്നും ഒത്തിരി സ്നേഹത്തോടെ ഓർക്കാനാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടം.

◆

മായാത്ത പുഞ്ചിരി

ബ്ര. സഞ്ജു പുതിയിടത്ത് സി.എസ്.റ്റി.

നിഷ്കളങ്കതയുടെ തേരിലേറി സ്നേഹത്തിന്റെ ആ പുഞ്ചിരി സ്വർഗ്ഗമേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് ഇപ്പോഴും നമ്മെ ഉറ്റുനോക്കുന്നുണ്ട് എന്നൊരു തോന്നലാണ് ബെന്നി അച്ചനെക്കുറിച്ച് ഓർത്തപ്പോൾ ആദ്യം അന്തരാത്മാവിൽ മിന്നിമറഞ്ഞ വാക്യം. ചുറ്റുമുള്ള ഇരുട്ടിനെ പഴിക്കാതെ സ്വയം ഒരു മെഴുകുതിരിയായി കത്തിയെരിഞ്ഞ് തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന പ്രകാശം ലോകത്തിന് പകരുക എന്ന ഗുരുമന്ത്രം നാം പലയാവർത്തി ധ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള വരാണ്. എങ്കിലും ബെന്നി അച്ചന്റെ ജീവിതത്തോട് ചേർത്തു വായിക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രകാശം പകരുന്ന മെഴുതിരിയായി, പ്രതീക്ഷ നൽകുന്ന വഴിവിളക്കായി മാറുവാൻ അച്ചന് പലപ്പോഴും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തീർത്തും ചിട്ടയായ ഒരു സമർപ്പണ ജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവത്തോടും ദൈവജനത്തോടും വിശ്വസ്തനായതിനാലാവണം ദൈവം അച്ചനെ നേരത്തെ തന്നിലേയ്ക്ക് ചേർത്തിരുത്തിയത്. ഏവരോടും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ, വീണ്ടും സുവിശേഷത്തിന്റെ ആനന്ദം പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ തന്റെ ഈ കൊച്ചു ജീവിതത്തിലൂടെ അച്ചൻ എന്നും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനോ ഗുരുനാഥനോ എന്നതിലുപരി ബെന്നിയച്ചൻ എല്ലാവരോടും തുലനം ചെയ്യാനാവാത്ത ആത്മബന്ധം സ്ഥാപിച്ച വ്യക്തിത്വത്തിനുടമ യായിരുന്നു. ഒരു തരത്തിൽ അച്ചന്റെ ജീവിതം ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ അച്ചന്റെ സന്ദേശമായിരുന്നു. നന്മയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നവരിലേയ്ക്ക് എല്ലാം നന്മയുടെ പുലരി വിരിയിക്കുന്ന വിശുദ്ധമായ ജീവിതമായിരുന്നു അച്ചന്റേത്. തന്റെ വിശുദ്ധബലിയിലും യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലും എന്നും കൃത്യത പാലിച്ചിരുന്ന അച്ചൻ എന്നും സഭാംഗങ്ങൾക്കും വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും മാതൃകയും പ്രചോദനവുമായിരുന്നു.

നിഷ്കളങ്കമായി പുഞ്ചിരി തൂകികൊണ്ട് എല്ലാവരിലേയ്ക്കും കടന്നുചെല്ലുവാനും തന്നിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സന്തോഷം മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കുവനും അച്ചൻ എന്നും

മുന്നിൽതന്നെയായിരുന്നു. നീയും പോയി അതുപോലെ ചെയ്യുക എന്ന ഗുരുമന്ത്രം എന്നും ഹൃദയത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച് മറ്റുള്ളവരോട്, പാവങ്ങളോട് സ്നേഹത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാനും നല്ലൊരു മിഷനറിയായി തീരുവാനും എന്നും ആ ഹൃദയം തുടിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. തനിക്ക് ലഭിച്ച നന്മകളെ അതിന്റെ ഇരട്ടിയാക്കി തന്റെ പക്കലേക്ക് വരുന്നവർക്ക് പങ്കുവച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അച്ചൻ എന്നും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഏതൊരു സാഹചര്യത്തോടും പരിമിതപ്പെട്ട് ജീവിക്കുവാനും എളിമയോടും വിനയത്തോടും കൂടെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ചേർന്നുനില്ക്കുവാനും സഭ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചുമതലകൾ കൃത്യതയോടെ നിറവേറ്റുവാനും അച്ചൻ എന്നും തല്പരനായിരുന്നു. ഏതൊരു സാഹചര്യത്തോടും തീരുമാനങ്ങളോടും തന്റേതായ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകളിലൂടെ പ്രതികരിച്ച അച്ചൻ തന്റെ ഹൃദയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയത് വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിലൂടെയും മാതാവിനോടുള്ള അതിരറ്റ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയുമത്രേ. പരിശുദ്ധ അമ്മയോടു ചേർന്നു നില്ക്കുവാനും എന്നും വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കുവാനും അച്ചൻ തല്പരനായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം അച്ചൻ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിലും എന്നും മികവു പുലർത്തിയും മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃക നല്കിയും ജീവിച്ചിരുന്നു.

അച്ചനെ ഓർക്കുമ്പോൾ നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ആ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയെ നമുക്കോർക്കാം. മായാത്ത മറയാത്ത ആ പുഞ്ചിരിയിൽ ലോകത്തോട് പറയാനുള്ളതൊക്കെ അച്ചൻ ഒളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് തോന്നിപ്പോവുകയാണ്. ഇന്ന് നാം ആ നന്മയിലേയ്ക്ക് നിറകണ്ണുകളോടെ കരമുയർത്താം പ്രാർത്ഥിക്കാം. കാരണം, അച്ചൻ നമ്മിൽ നിന്ന് യാത്രയായത് നമ്മുടെ യാത്രകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കുവാനാണ്. എല്ലാവരേയും സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ദൈവപിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് നമ്മെയും ഒത്തുചേർക്കുവാനാണ്.

◆

ധീരതയുടെ യോദ്ധാവും ഗുരു സ്നേഹത്തിന്റെ കർമ്മസാക്ഷിയും

ബ്ര. സിബിൻ പാണ്ടിയപ്പിള്ളി സി.എസ്.റ്റി.

ജീവിതവഴിത്താരയിൽ ധീരതയുടെ വെള്ളിവെളിച്ചം പ്രതിഫലിപ്പിച്ച് വിശ്വാസത്തിന്റെ ധീരയോദ്ധാവായി ജന്മം മുഴുവൻ ഒരു തച്ചന്റെ മകനുവേണ്ടി, അവഹേളനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയവനു വേണ്ടി, കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടവനുവേണ്ടി, വ്യയം ചെയ്ത ഒരു കർമ്മസാക്ഷി. ഗുരു മൊഴികൾക്ക് യഥോചിതം ആമേൻ പറഞ്ഞ, ഗുരുവിന്റെ പാതെ ധീരതയോടെ മുന്നേറി അടിയറവ് വെച്ച ധീര രക്തസാക്ഷി. സ്വത്വബോധത്തിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ചീന്തിയെടുത്ത ഊഷ്മളമായ ക്രിസ്തു അനുഭവങ്ങൾ ഭാവ മൂർച്ഛയോടെ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു ഈ ജന്മത്തിൽ. അതിഭാവുകത്വം ഒട്ടും കലരാതെ വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും യാഥാർത്ഥ്യ ങ്ങളുടെ തീവ്രഭാവവും വിശുദ്ധിയുടെ തൈലാഭിഷേകവും ഗുരു സ്നേഹത്തിന്റെ നീർച്ചാലും തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന ജീവിതം. വിശ്വാസ ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തമമാതൃക. ഇതാണ് ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ സ്ഥാപകനും യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരാളുമായ തോമാശ്ലീഹായെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നിഴലിച്ചു നിൽക്കുക.

വിശ്വാസത്തിന്റെ യോദ്ധാവ് എന്ന വിശേഷണം മാത്രമല്ല, യേശുവിന്റെ വിശ്വസ്തൻ എന്ന വിശേഷണവും തോമസിന് ലഭിച്ചിരുന്നു. അകമഴിഞ്ഞ ഭക്തിയുടേയും ഗുരു സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി വിളങ്ങുന്ന തോമസ് ക്രൈസ്തവസഭ മുഴുവന്റെയും എന്നല്ല ലോകജനതയുടെ മുഴുവന്റേയും മാതൃകയായി തീരുകയാണ്. മൂന്നു വർഷക്കാലം ഗുരുവിനോട് ഒത്തു ചരിച്ചെങ്കിലും ഗുരുവിനു യാതന വന്നപ്പോൾ അവനിൽ നിന്നും മാറിപ്പോകുന്ന ശിഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ “നമുക്കും അവനോടൊപ്പം പോയി മരിക്കാം” എന്ന് പറഞ്ഞ് ധീരസാക്ഷ്യം നടത്തിയ തോമസ് ഇന്നും ഈ കൊറോണക്കാലത്തും നമുക്കെല്ലാം മാതൃകാപുരുഷനായി

മാറുകയാണ്. മാത്രമല്ല ഉത്ഥാനാനന്തരം ക്രിസ്തു, ശിഷ്യർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ വിശ്വാസരാഹിത്യം പ്രകടിപ്പിച്ച തോമസ് അവന്റെ സ്പർശനത്തിലൂടെ മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ശാഠ്യം പിടിക്കുമ്പോൾ താൻ വിശ്വസിച്ച ക്രിസ്തുവിനെ, തന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഹൃദയത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. ഈയൊരു മനോഭാവമാണ് രണ്ടായിരം വർഷത്തിന് ശേഷവും നാമെല്ലാം സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

അരക്ഷിതാവസ്ഥകൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി ജീവിതത്തിൽ അതിഥികളായി കയറിവരുമ്പോൾ അതിനെ ദൈവഹിതത്തോടെ സ്വീകരിക്കുവാനും അതിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാനും പ്രാപ്തമാക്കണം നമ്മുടെ ജീവിതം. ധീരതയോടെ യാതനകളെ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ വിശുദ്ധ തോമസിന്റെ ജീവിതം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. പ്രതിസന്ധികൾ കൂടപ്പിറപ്പിനെ പോലെ കയറിക്കൂടുമ്പോൾ “നമുക്കും അവനോടൊപ്പം പോയി മരിക്കാം എന്ന് ഉദ്ഘോഷിച്ച തോമസിന്റെ ധൈര്യവും, വിശ്വാസയോഗ്യതയും അടിയുറച്ച ക്രിസ്തു സ്നേഹവും ജീവിതത്തിൽ വിളങ്ങിയാൽ ഏതു യാതനയും സ്നേഹപൂർവ്വം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കും.

ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന് മങ്ങലേറ്റു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ക്ഷയം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. നമുക്ക് അറിയാവുന്നതുപോലെ കൊറോണ എന്ന വിപത്ത് ലോകത്തെ കാർന്നു തിന്നാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് രണ്ട് വർഷത്തിലേക്ക് അടുക്കുന്നു. മനുഷ്യജീവിതങ്ങളെ മാത്രമല്ല, കൊറോണ നമ്മുടെ എല്ലാം വിശ്വാസത്തെയും ക്ഷതം ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തൊക്കെയാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് വന്ന പരിണിതഫലങ്ങൾ:

ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ നെടുംതൂണായ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ സജീവമായ പങ്കാളിത്തം നഷ്ടമാകുന്നു.

കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണം ഇല്ലാതാകുന്നു.

ഓൺലൈൻ മാസ് ആയതോടുകൂടി ഇതൊക്കെ മതി എന്ന ചിന്ത

കൊറോണനന്തരകാലത്തും ജനതയെ പ്രത്യേകിച്ച്, യുവജനങ്ങളെ പള്ളിയിൽ പോകാൻ അനുവദിക്കാത്ത മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും.

മാധ്യമങ്ങളുടെ അതിപ്രസരം കുടുംബപ്രാർത്ഥനകൾക്കും മങ്ങലേൽപ്പിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വലിയൊരു നാശത്തിന്റെ വക്കിലാണ് ഇന്ന് ക്രൈസ്തവ ജനത. തോമാശ്ലീഹായെപ്പോലെ നാമും ജീവിതത്തിൽ സ്വായത്തമാക്കുന്ന വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണതയാണ് നമ്മെ പ്രേഷിതത്വ ത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നത്, ക്രിസ്തുവിനെ പ്രഘോഷിക്കാൻ ഉള്ള ധീരത കൈവരുത്തുന്നത്. ഇപ്രകാരം ക്രൈസ്തവ ജനതയെ കൊറോണനന്തരകാലത്തും വിശ്വാസത്തിൽ വളർത്താൻ നമുക്കാവണം. പ്രത്യേകിച്ച് ഭാവിജീവിതത്തിന്റെ കാവലാളു കളാവണം നാം.

അങ്ങനെ നന്മയിൽ അടിയുറച്ച് വളരാൻ, വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഥമ സ്ഥാനീയമായ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കാൻ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സജീവ സാക്ഷികളാകാൻ കൊറോണനന്തര കാലത്തും ക്രൈസ്തവ ജനതയ്ക്ക് ആകും. യേശുവിന്റെ ധീരനായ അനുഗാമിയും, ക്രിസ്തു ശിഷ്യനുമായ തോമാശ്ലീഹായുടെ മാതൃക ജീവിതത്തിൽ പകർത്തി കൊറോണനന്തര കാലത്തും വിശ്വാസത്തിൽ വേരൂന്നി വളരാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തി ജീവൻ നേടുന്ന ആ വലിയ സ്നേഹത്തിലേക്ക് വളരാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. ഏതു വലിയ ആപത്തും നമ്മെ നാശത്തിലേക്ക് നയിച്ചാലും നമ്മുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നും മൊഴിയാം ആ വത്സല ക്രിസ്തു ശിഷ്യനെപോലെ "എന്റെ കർത്താവേ എന്റെ ദൈവമേ".

◆

ഗുരുഹൃദയം

ബ്ര. ജോബിൻ പുത്തൻപുരയിൽ സി.എസ്.റ്റി.

"Qualis Seminarister talis saccerdofe" എന്ന ലത്തീൻ ചൊല്ലിന് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ചരിത്രമുണ്ട്. ഇത് ഓരോ വൈദികന്റെയും പരിശീലന കാലഘട്ടത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപമാണ്.

"സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടത് എന്ന സത്യം ഞാൻ മനസിലാക്കിയത് സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നതിനു ശേഷമാണ്. ഓടി നടന്ന് കളിയും ചിരിയുമായി കഴിഞ്ഞ ഞാൻ ഒരുപാട് നിയമങ്ങളുള്ള പള്ളിമണികളെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ജീവിതത്തിന് മനപ്പൂർവ്വം കീഴടങ്ങി. മെല്ലെ മെല്ലെ ഞാൻ ആ ജീവിതം കഷ്ടപ്പെട്ട് ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങി." ജോസഫ് അന്നക്കുട്ടി ജോസ് എന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ 'ദൈവത്തിന്റെ ചാരന്മാർ' എന്ന പുസ്തകത്തിലെ ജീവിതാനുഭവം, പരിശീലനത്തെ പരീക്ഷണമായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പരിശീലനത്തിന്റെ വിജയം പരിശീലകന്റെ കഴിവിലല്ല, പരിശീലന കേന്ദ്രത്തിന്റെ സൗകര്യങ്ങളിലല്ല. പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവന്റെ മനോഭാവത്തി ലാണ്.

"I laughed, when I heard that
the fish in the water is thursty"

എന്ന കബീർദാസിന്റെ വരികളുടെ പ്രസക്തി ചില ചുവരുകൾക്കപ്പുറത്ത് മറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് എന്ന് തോന്നുന്നു. ദൈവാനുഭവത്തിന്റെയും ദൈവപരിപാലനയുടെയും ഇടയിൽ കഴിയുന്നവർക്ക്, വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന മീനിന്റെ ദാഹം പോലെ ദൈവത്തെ അറിയാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നുണ്ടോ? എന്ന് സംശയം; ഒരുപക്ഷേ സത്യാനന്തരയുഗത്തിലെ സത്യം! അതിന് കഴിയാതെ വരുമ്പോൾ പലതും കഷ്ടപ്പെട്ട് ഇഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരും. പരിശീലനത്തിൽ ദൈവിക സൂക്ഷിപ്പിന്റെ പക്വമായ മാതൃകകൾ നമുക്ക് ദൈവത്തെ വ്യക്തമാക്കിത്തരും. പരിശീലനം ഒരിക്കലും പരീക്ഷണമാകുന്നില്ല, മറിച്ച് പരിരക്ഷണമാണ്. പരിരക്ഷകനായ

ഗുരുവിന്റെ പദചലനങ്ങൾ സ്വർഗപ്രയാണമാക്കി ഒരു ശിഷ്യന്റെ യാത്രയാണിത്.

"പദചലനങ്ങൾ പ്രദക്ഷിണമാകണേ....
ദേഹം ശ്രീകോവിലാകണേ....
ദു:ഖങ്ങൾ പൂജാപുഷ്പങ്ങളാകണേ....
വചനം മന്ത്രങ്ങളാകണേ...."

ശിഷ്യപ്രയാണം ഒരു രൂപാന്തരീകരണത്തിലേക്കാണ്. താബോർ മലയിൽ കണ്ട ഈശോയുടെ പ്രതിരൂപമാകാനുള്ള യാത്ര. സൂര്യനെ പോലെ വെട്ടിതിളങ്ങുന്ന മുഖവും മഞ്ഞുപോലെ വെളുത്ത ഹൃദയവും തേടിയുള്ള യാത്ര. കടന്നുപോകുന്ന വഴികളിൽ നിന്നും ഒരുപാട് ശുദ്ധീകരണത്തിലൂടെ നീങ്ങേണ്ടി വരുന്നു. പ്രതിബന്ധ ങ്ങൾ തടസ്സങ്ങളല്ല, നിങ്ങൾ ശരിയായ ദിശയിലാണെന്നുള്ള ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. യാത്രയിലുടനീളം ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു സത്യമിതാണ്. അവൻ തേടിയത് അനുകരിക്കുന്നവരെ യല്ലായിരുന്നു. തന്നെ അനുധാവനം ചെയ്യാൻ ഹൃദയസന്നദ്ധത യുള്ളവരെയായിരുന്നു. ഗുരു മുപ്പതു വർഷങ്ങൾ തന്റെ കണ്ണുകളെ സ്ഫുടം ചെയ്തു കണ്ടു തഴമ്പിച്ച കാഴ്ചകളിൽ നിർമ്മല ഹൃദയങ്ങളെ തേടാൻ.

ഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് എവിടെയോ കേട്ടത് ഓർക്കുന്നു. "കൂടെ പിതാവുള്ളപ്പോൾ താണ്ടിയ ദൂരവും സഹിച്ച വേദനയും ഒന്നുമവൻ അറിയുന്നില്ല." അതേ, ഇരുളാകുമ്പോഴല്ല തളരുന്നതിനു മുമ്പേ കൂടെ യാത്രയിൽ ദൈവസാന്നിധ്യം ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. പൗലോ കെയ്ലോയുടെ ആൽക്കമിസ്റ്റ് എന്ന നോവലിലെ ഇടയച്ചെറുക്കന്റെ യാത്ര പോലെ ഓരോ ശിഷ്യനും വർഷങ്ങൾ രൂപാന്തരീകരണ ത്തിന്റെ പാതയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചറിയുക, ഞാനാകുന്ന നിധിയാണതെന്ന്. എന്നിലെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആന്തരിക തേജോരൂപധാരണവും (Transfiguration), അതിലംഘനവും (Transcendence), യേശുവോടൊത്തുള്ള അനുരൂപപ്പെടലും (configuration), ആണ് ഞാനാകുന്ന നിധി.

ഹൃദയത്തിൽ അനുതാപക്കനലുമായി കടന്നുവരുന്നവന്റെ ഉള്ളം സ്നേഹം കൊണ്ട് ജ്വലിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ നോട്ടവും വാക്കുകളും ക്രിസ്തുവിന് സ്വന്തമായിരുന്നു. ഗുരു പദത്തിലൂടെ യുള്ള യാത്രയിൽ ഇത് സ്വന്തമാക്കാൻ ഏതൊരു ശിഷ്യനും ക്രിസ്തുവിനോടൊത്തുള്ള അനുരൂപപ്പെടൽ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യ ത്തെ സ്വന്തമാക്കണം. ഗുരുവിന്റെ ഹൃദയം സ്വന്തമാക്കിയവർ മാത്രമേ ഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യരാകുന്നുള്ളൂ. ജെറമിയ പ്രവചനങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "എന്റെ ഹൃദയത്തിനു ചേർന്ന ഇടയന്മാരെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരും; അവർ ജ്ഞാനത്തോടും വിവേകത്തോടും കൂടെ നിങ്ങളെ പാലിക്കും" (I will give you shepherds after my own heard, who will feed you with knowledge and understanding) (ജെറമിയ 3:15). ഗുരുപഥത്തിലൂടെയുള്ള യാത്രയിൽ ചിലർ സ്വപ്നങ്ങളെ ബലികൊടുക്കാൻ പറയും. തിരിച്ചറിയുക- ആഗ്രഹങ്ങളൊന്നും അധികം വേണ്ട, ചിലതൊക്കെ നിശബ്ദമായി കാണണം.... കാരണം ഗുരുഹൃദയം അതാഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവമായുള്ള സംഭാഷണത്തിനു ശേഷം മോശക്കു പിന്നെ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് കണ്ണുപറിക്കാനായില്ല. മുന്നോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ അയാൾക്ക് ഒന്നിനും കുറവുമുണ്ടായില്ല. കാരണം ആ ഹൃദയം അയാൾ നേടിയിരുന്നു. 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ അക്കിത്തം കുറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന വരികൾ വിചിന്തനീയമാണ്:

"ഒരു കണ്ണീർക്കണം മറ്റുള്ളവർക്കായ്
ഞാൻ പൊഴിക്കവേ
ഉദിക്കയാണെന്നാത്മാവിലായിരം സൗരമണ്ഡലം
ഒരു പുഞ്ചിരി ഞാൻ മറ്റുള്ളവർക്കായ്
ചെലവാക്കവെ
ഹൃദയത്തിലുലാവുന്നു
നിത്യനിർമ്മല പൗർണമി.'

◆

കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ

ബ്ര. ടോമിൻ തകടിയേൽ സി.എസ്.റ്റി.

"എനിയ്ക്കവനെ കാണണം; കണ്ടേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കൂ" എന്ന് ശാഠ്യം പിടിച്ച ക്രിസ്തു ശിഷ്യൻ. ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അവന്റെ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം: എന്റെ കർത്താവേ എനിക്ക് ഇനി ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്റെ ദർശനം വേണ്ട, എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇനി അതിസ്വാഭാവികമായി നീ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട, നിന്റെ സാന്നിധ്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ തക്ക ഒരത്ഭുതവും നീ ചെയ്യേണ്ട. എന്റെ ജീവിതം വളരെ സ്വാഭാവികമായി മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. ആ സ്വാഭാവികതയ്ക്കിടയിൽ എന്റെ കൂടെയുള്ള നിന്റെ അദൃശ്യസാന്നിധ്യത്തെ, എന്റെ അനുദിന ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷപ്രദവും ദു:ഖമുളവാക്കുന്നതുമായ അനുഭവങ്ങളെ എനിക്കായി ഒരുക്കുന്ന നിന്റെ അദൃശ്യകരത്തെ വിശ്വാസത്തിന്റെ നയനങ്ങൾകൊണ്ട് ഞാൻ ദർശിച്ചുകൊള്ളാം. കാരണം, എനിക്കവനെ കാണണം, കണ്ടേ പറ്റൂ എന്നു പറഞ്ഞ ശ്ലീഹായോട് യേശു പറഞ്ഞു: "തോമസേ, കാണാതെ തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണു കേട്ടോ കൂടുതൽ ഭാഗ്യവാൻ".

ഈശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു അന്ധമായ വിശ്വാസമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എല്ലാം കണ്ട് മനസ്സിലാക്കി തെളിവും ശേഖരിച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ ലളിതമായി, കൂടെ നടക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്യുന്ന അവന്റെ അദൃശ്യസാന്നിധ്യത്തെ കണ്ണുംപൂട്ടി വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക സൗന്ദര്യമുള്ളതായി പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അതാണെന്നു തോന്നുന്നു ഈശോ തോമ്മാശ്ലീഹായോടു പറഞ്ഞ 'കാണാതെ വിശ്വസിക്കുക' എന്നതിന്റെ പൊരുൾ.

കാണാതെ വിശ്വസിക്കുക എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു അർത്ഥതലം ചെറിയ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ വിശ്വാസത്തിൽ ആഴപ്പെടുക എന്നുകൂടിയാണ്. നാം പലപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതും വലിയ വലിയ അത്ഭുതങ്ങൾക്കും അതിസ്വാഭാവികമായ ദൈവിക ഇടപെടലുകൾക്കും വേണ്ടിയാണ്. വളരെ ശാന്തമായും സ്വാഭാവികമായും നീങ്ങുന്ന നമ്മുടെ അനുദിന ജീവിതത്തിലെ ദൈവിക ഇടപെടലുകളെയും ദൈവപരിപാലനയെയും തിരിച്ചറിയാൻ നാം പലപ്പോഴും പരാജയപ്പെടുന്നു.

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യ പറയുന്ന ഭിഷഗ്വരന്റെ കഥപോലെ തികച്ചും സ്വാഭാവികമായി കടന്നുപോകുന്ന നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവം എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നുണ്ട് എന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്ക് കടന്നുവരിക. അപ്പോൾ ജീവിതം തന്നെ ഒരു ദൈവാനുഭവമായി മാറും.

എനിക്കു തോന്നുന്നു, ഉത്ഥാനശേഷം മറ്റു ശ്ലീഹന്മാർക്കെല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട യേശു തോമ്മാശ്ലീഹായ്ക്കു മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ യേശുവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിൽ വിശ്വസിച്ച മറ്റു ശിഷ്യരുടേതിനേക്കാൾ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസത്തിന് മാറ്റ് കൂടിയേനെ. കാണാതെ വിശ്വസിക്കുക എന്നത് ഇനി നമുക്കുള്ള വിളിയാണ്.

മരിച്ച് അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ ജീവനോടെ കൺമുൻപിൽ വന്നു നിൽക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരത്ഭുതം കണ്ടിട്ടല്ല കൂടെയുള്ള ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടത്. അടയാളം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഫരിസേയരെയും സദുക്കായരേയും ഈശോ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ദുഷിച്ചതും അവിശ്വസ്തവുമായ തലമുറ എന്നാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനായി അത്ഭുതങ്ങൾക്കും അതിസ്വാഭാവികമായ ദൈവിക ഇടപെടലുകൾക്കുമായി കാത്തിരിക്കയും അവയ്ക്കുപിന്നാലെ പോവുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനുള്ള താക്കീതാണ് 'കാണാതെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ' എന്ന ക്രിസ്തുവചനം.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് കടന്നുപോയ ഒരു വല്യപ്പച്ചനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ചെറുപ്പം മുതലേ വളരെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കിനിന്നിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളെ. ഒരു ഗ്ലാസ് വെള്ളം കുടിക്കണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ സമയം വേണം, അതിൽ ഒരു മിനിറ്റ് ആ വെള്ളം നൽകിയ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയാനുള്ളതാണ്. ഒരു യാത്ര പോകുവാനായി വാഹനത്തിൽ കയറും മുമ്പും എത്ര വൈകിയാലും ധൃതിയാണെങ്കിലും അൽപസമയം പ്രാർത്ഥിച്ച് ആ യാത്ര ഈശോയ്ക്കു സമർപ്പിക്കാതെ വാഹനത്തിൽ കയറില്ല. ഒരു ബന്ധുവീട് സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ആ വീടിന്റെ പടി ചവിട്ടും മുമ്പ് അൽപനേരം ആ പടിക്കൽ നിന്ന് ഈശോയോട് പ്രാർത്ഥിക്കും. ഇവയെല്ലാം ഒത്തിരിപ്പേരുടെ കളിയാക്കലുകൾക്കും കോപത്തിനും കാരണമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മരണംവരെ ആ ശീലങ്ങൾക്ക് യാതൊരു

മാറ്റവും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. ചെന്നയിടങ്ങളിലും ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളിലുമെല്ലാം ആ മനുഷ്യൻ ദൈവസാന്നിധ്യം വിളിച്ചിറക്കുകയായിരുന്നില്ലേ?

അത്ഭുതകരമായ രോഗസൗഖ്യങ്ങളുടെ ഫലമായും വിശ്വസിക്കാനാവാത്ത അത്ഭുതങ്ങളുടെ ഫലമായും ദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കടന്നുവന്ന ഒട്ടേറെ പേരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനെക്കാളെല്ലാം അൽപംകൂടി ശ്രേഷ്ഠ മാണെന്നു തോന്നുന്നു, ജീവിത്തതിലെ ഓരോ കാൽചുവടുകളിലും യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം വിശ്വാസത്തിന്റെ സമ്മാനം കൊണ്ട് ദർശിച്ച ആ മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസം. അത്തരം മനുഷ്യരാണെന്നു തോന്നുന്നു കാണാതെ വിശ്വസിച്ച് ഭാഗ്യവാന്മാരായിത്തീരുന്നവർ. അവർ ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതും സ്നേഹിക്കുന്നതും വലിയ അത്ഭുതമൊന്നും കണ്ടിട്ടല്ല; പിന്നെയോ, കുടിക്കാൻ വെള്ളം തന്നതിന്, യാത്രയിൽ കാത്തു സംരക്ഷിച്ചതിന്, ഭക്ഷിക്കാൻ അപ്പം തന്നതിന്... ഒക്കെയാണ്.

◆

അരൂർ ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ സ്കൂളിൽ നിന്നും
ഏഴ് വർഷത്തെ സ്തുത്യർഹമായ
സേവനത്തിനു ശേഷം പടിയിറങ്ങുന്ന
റവ. ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ തറപ്പത്ത് സി.എസ്.റ്റി.
അച്ചന് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.
ഒപ്പം എല്ലാ നന്മകളും
വിജയങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.

The Hidden Stone

There are many miracles through St. Thomas. We know that how his faith increased. He was in need of certainty of the resurrection of Jesus. But when Jesus revealed him the wounds he became a firm follow of Jesus. The following is one among the miracles related to St. Thomas, as tradition says.

St. Thomas used to spend his nights in prayer in mountain “peria malai” resembling it from mount Sinai. The hill is traditionally known as the place of the martyrdom of the Apostle. There was a chapel of the mother of God where the number of devotees was increasing. So, the people there rebuilt another church. While digging the foundation for the chapel, a stone was discovered on which a cross is carved on it and it looked similar to flesh as if it had shed the blood that moment. This event penetrated the hearts of the people.

When we compare it to the life of St. Thomas he used to go for praying in front of this stone, pierced with spear. In the year 1558, on this day the song before the gospel was commenced and the stone of the cross began to turn black in color.

The celebrant after the Holy Communion dipped a pacificator into the water and placed it on the chalice and the next day he found it as if filled with blood. It lasted for four hours. When it came to an end the stone became very whitish and slowly the stone lost the bright color and turned its natural color blackish. So in every year during this time the miracle is taken place.

Jesus says to St. Thomas “Have you believed because you have seen me? Blessed are those who have seen and yet have come to believe”. When we reflect about our lives we may see some of our faith is remaining as it was. Rather it should increase and we have to deepened in our faith. We should believe in Jesus without seeing the sign or without asking the sign. Then we will be blessed by him. So let us try to nurture and deepen in our faith with the intercession of St. Thomas.

Bro. Nirnnay Pulickal CST

◆

<u>Limited though limitless;</u> ***Praxis of religious life in the combined analysis of Fratelli Tutti and the Charism of CST Congregation***

(Paper presented in the one month preparatory course for the perpetual profession)

Introduction

Our vocation is a call and above all a supreme gift from God, because God calls whom He likes (Mk 3-13). This call is to radiate the kingdom values of God. By choosing us, God bestows abundance of graces on us. Call to religious life is basically to become the ambassadors of God's love and mercy. As religious, we all are ought to be the messengers of the good will of the Father especially to the poor and marginalized. We have to encounter Christ in "other". So let us see the ways of 'living the religious life' in the present millennium in the combined analysis of 'Fratelli Tutti' encyclical written by Pope: Francis and the 'Charism of Little Flower Congregation'.

Call to vulnerability

Religious vocation is a personal call from God. This call is to grow in the perfection of love to become like Him, grounding oneself in prayer to bear witness as individuals and as a community to establish the kingdom of God. It is also a call to radical discipleship; to a life experiencing God's Word and His love and prepare oneself for the unselfish service to humanity. Through this religious vocation we present Christ who came to redeem the abanded and ignored section of society. Religious formation is a process of transformation of oneself into the liberating and salvific personality of Christ. By the merit of religious consecration each and every religious undertakes the responsibilty to follow Christ more closely by imitating the chaste, poor and obedient life He chose for Himself. The profession and practice of the evangelical counsels liberate us from obstacles which might draw us from the fervor of charity and the perfection of union with Christ. Religious life is also a witness. We are

called to liberate people from the clutches of sin and slavery. It is a call to be the voice of the voiceless.

As religious we are called to imitate Christ who came to take the part of the marginalized and abandoned. In order to uplift the weaker section of the society and to become their voice Jesus made Himself vulnerable. Being vulnerable is to be at risk always. This vulnerability of Jesus made him susceptible to be harmed and endangered. His cruel suffering and death on the cross is the result of his 'vulnerability to risk', a status that he made for himself, by challenging the socio-cultural traditions of the Jewish religion which fostered social inequality and double justice. When they prioritized more on the significance of orthodoxy Jesus brought a new concept of orthopraxis. He discovered a new science of love i.e.; love without action is meaningless. Religious are called to imitate this Christ. We have to become the agents of Christ's new philosophy i.e.; to embrace God in our neighbor which often remains unnoticed and not taken care of. By doing so, we become vulnerable.

Transcending 'self'

St. Irenaeus would say "One who seeks the truth should not concentrate on the differences between one and another, thinking as if each was created separately and apart from the others; instead, he should realize that one and the same person composed the entire melody". Man is not an end in himself. He lives in the abundance of possibility to relate with others. We find same expressions of meaning in Gabriel Marcel's "I and thou" relationship. I have existence only in the finding of thou. I find meaning only in the contextual existence of the other. We have the possibility of transcending self and finding self more clearly and meaningfully which happens only when we relate to the other. In the depths of every heart, love creates bonds and expands existence. Religious consecration, a life set up for the other is a challenge. It constantly challenges us to move out of ourselves and grow to the other. In today's world our social instincts and the yawning for the other can easily be thwarted by self-centrism and egoism.

A constant struggle

‘To be other oriented’ is a daunting challenge. As humans we all have a tendency to fall back to our formalism, which makes us categorical and assertive. We find ourselves so accustomed in the routines of past. We are well placed at the centre, surrounded by the sheer comforts of time. We do never want this centre to be reconstructed and restructured. We may see the other outside of the circle but the seeing does not move us to embrace our neighbor. Seeing alone is not enough, but it is an openness of heart that prompts us to take the wounded closer to heart, to medicate him and shelter him.

‘Unless and until a grain of wheat falls and decays it does not produce fruit’. Resurrection from the centre, luxuries and comforts are not easy. It is a constant struggle and fight. As humans we are limited but are limitless. Flesh and body may constraint us, attitudes and responses may limit us, perceptions and convictions may make us Goddess of justice. Our religious call is to burst open this limitations because we have the immensity to transcend self and commit for the cause of our brethren. Though limited, we are richly limitless.

Reducing self to littleness

This is the basic and fundamental concept of the Charism of CST congregation. The rich legacy of littleness has been handed over to us through the life and teaching of St. Therese who wished to be the ball in the hand of Jesus, a little flower and a grain of sand etc. In the parable, Good Samaritan made himself so little by his self-forgetfulness, readiness, willingness to take care, to respect the other, to empty oneself and distribute all what he has and he is. We are little when we become neighbor to people in distress. The face of the other, his name, identity or affiliation does not matter. We live and preach at the denial of invitation to become little and poor. To be little is the sum total of Gospel teachings and the life of Little Flower. If littleness according to Bible is to be friend in need, for Therese it is a childlike simplicity. Littleness

of both heart and body enables us to have a better and reconstructive outlook towards our neighbor and serve them well.

Who is the 'Other' (neighbor?)

It is always good to check who our neighbor is before venturing into the service of humanity. Jesus calls us to be neighbors for everyone. We are called to practice universal love which is able to overcome historical prejudices, cultural barriers and petty interests. Our concept of neighbor is always rooted in the above said hindrances which shrink us to narrow mindedness. We are the part of the highest monad, the supreme love hence we are obliged to open ourselves to the wider reality and foster mutuality. Every healthy and authentic relationship opens us to others. Love is more than just benevolent actions. We consider each and every human person as of value, worth, dignity beyond their physical, moral or even cultural appearance. Such relations can exclude no one. It is a much wider concept. It has to do with our daily efforts to expand our circle of friendship, to inculcate new interests and to rework on our ego centrism.

Lift the fallen

The second phase of our Charism invites us to place all our priorities at the service of little ones we find in our society. The man who becomes a victim to the attack of highway robbers who strip him, beat him and make off leaving him half dead represents all the little ones in our society. We can include the entire last, lost and least among the little. Disciples of Christ should trun his attention towards thsese groups leaving aside all the personal concerns and preoccupations and go to the rescue and assistance of the other. So the encounter of the other challenges the prejudice we have, shatters our divisive world view, breaks into the boundaries we have established and envisions a society where barriers are broken down. Hence, each and every religious at least once should question the criteria of all exclusions that we have introduced, propagated, perpetuated and imposed on persons, societies and communities in the name of religion, ethnicity, caste, economy and politics.

Conclusion

Though Fratelli Tutti and Charism of our congregation share similar message in core, the former is bound to unearthen social harmony and homogeneity in a wide spectrum where as the latter is more occupied with personal transformation. Both assert that bringing about good is the core attitude we have to foster which can be done only by countering and overcoming self-complacency. To be good means not to possess the abundance of blessings and graces bestowed on us, but to reach up to the peripheries by analyzing how effectively we are related to each other.

Bro. Bibin Kalarickal CST

◆

അരൂർ ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ സ്കൂളിന്റെ
പുതിയ പ്രിൻസിപ്പലായി
നിയമിതനായിരിക്കുന്ന
ഫാ. സന്തോഷ് ചാരംതൊട്ടിക്ക്
എല്ലാ വിജയാശംസകളും നേരുന്നു.

‘A Discussion Report’ on the views and suggestions shared during the panel discussion held towards the end of course for Perpetual Profession - 28th April / 3rd May.

(**Panel:** *Very Rev. Fr. Jojo Varakukalayil, Fr. George Aranchery, Fr. John Kappyarumalayil, Fr. Sebastian Puthenchirayil, Fr. Augustine Pamplany and participants of the course*)

Introduction

It was a great time of experiencing our congregation when we held an open panel discussion about our Congregation and the new ways of living our Charism in the contemporary era. Our Founder Very Rev. Fr. Basilius Pannat had a holistic view on the development of the villages and the living conditions of the people around him. Ever since the beginning, our congregation has advanced a lot and worked hard to enrich the people with good education and other social supports. Basing on this fact, we had an effective discussion to look back to the Charisma of the founder and to put forward new means of living the Charism in the twenty first century. Below are some of the noted suggestions and wide open opinions of the coming gen z of the Congregation.

• The first point was about the growing tendency of institutionalization in which we discussed that our institutions and ashrams are losing its original spirit and charism. As a result, the real spirit, joy and calmness eventually disappear from our communities. Therefore it was made clear during discussion that the necessity of running institutions must not devastate the born aim of our charism in any way.

• Second point was about reinitiating the youth ministry of our Congregation which was once carried out with abundant attention but faded out gradually due to numerous reasons. Since this post modern era largely belongs and depend upon the young gems it becomes a need of the congregations to revitalise our youth ministry largely focusing on various youth centered activities matching with the original spirit. Engaging the members of the Congregation more in the apostolic activities and youth development programme could set a stage for revitalizing the lost traditions in this regard.

• There was a warm discussion about the need for getting our members specialised in different areas to their choice and taste which can do good to the Congregation as whole. It was stated that the new visions and initiatives are always welcomed in our congregation especially for the betterment of the poor and the needy. At the same time it was also noted that team work is more appreciated than individual brilliance.

• In the light of the above mentioned point, different opinions came forward like;

> Efficient utilisation of human resources by attending platforms to those who have proved axcellence both academically and non-academically.

> Enable the members of the Congregation to find their fields of interest and train them in that particular area which can generate better results in the future.

>Congregation must take stern steps to unearthen young talents.

• The world and the surroundings have changed and the people have different opinions about the Catholic Church and priesthood. In this changing phase we have the responsibility to respond to the public and keep them in the ultimate holistic love of Christ. Priests and religious are now highly demanded to be accountable and prone to be questioned. So all must be able to respond diligently and wisely to all situations.

• The members of the congregation should always try to keep the ‘we feeling’ and should behave with a sense of belongingness and practice intimate love irrespective of age.

• One must love our Congregation and our Patron Saint and always try to promote Theresian spirituality especially through our pastoral works, education ministry and other apostolic works. Above all we must be branded as ‘Theresians’.

• Another suggestion put forward was that we should rework more on the akshara mission (charism of letter) of the Congregation. It was said that our congregation had a rich and deep background of akshara mission and this spirit is dying out as time passes. So all must have an inner thirst to write and promote our spirituality, Valyachan, charism, vocation, priesthood, mission etc...

Conclusion

The discussion came to an end by the concluding note of the Superior General. He flashed light into the new realms and the possible opportunities of the future. He also briefed out the new mission projects of our Congregation in India and Africa. He challenged the young minds to take up the missionary initiatives and triggered off to find newer means for evangelization via media.

The gathering was concluded with the short note that we have to search for new ways of living and finding new expressions of "Be little and Serve the Little" by doing justice to the initial charism and vision of our Founder and the spirituality of St. Therese.

Secretaries
Bros: Sanju Sojan & Bibin Kalarickal

ഒക്ടോബർ ലക്കം ഒലിവിലേക്ക്
ലേഖനങ്ങളോ അനുഭവക്കുറിപ്പുകളോ
സ്മരണകളോ മറ്റു സർഗ്ഗാത്മകരചനകളോ
നല്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർ
2021 ഓഗസ്റ്റ് 31 ന് മുമ്പായി
അയയ്ച്ചു തരണമെന്ന്
സവിനയം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

E-mail ID : olivecstfathers@gmail.com

Report of the preparation course for the Perpetual Profession

The one-month course in preparation for the perpetual profession began on April 05, 2021 with the evening prayer. The brothers from the four provinces arrived in the Generalate by evening. In the evening Very Rev Fr JojoVarakukalayil CST, the Superior General addressed the brothers. Fr. John Kapiarumalayil was entrusted as the incharge of the group. The group consisted of 39 brothers including the first year Theologians who could not make the one month preparation course for the perpetual profession in the previous year and the brothers who just completed the regency. And Bros. Jomet Vellamattathil and Mathew Palathinkal joined us on April 30 for the immediate preparation. After the night prayers Rev Fr. Noble Mannarath CMF gave the introductory talk for the recollection. We had a special time table for the course. We had classes everyday up to 12.30 p.m. After lunch break we had rosary and ramsa at 3.00 p.m. After Tiffin we had work for one hour. Then we used to play cricket till 06.15 p.m. We had adoration for one hour at 07.00 p.m everyday. These prayer sessions and adorations were conducted by brothers. We had two special prayer sessions conducted by the Jesus youth and the Divine Mercy group. It was highly inspiring and all of us appreciated it.

The course was divided into three parts as Religious life, Personality development and the CST Dynamics which was for the one week intensive course for the Perpetual Profession.

Religious life

The first phase of the course dealt with the topics such as religious life, the challenges of religious life, the Charism of the congregation, Theresian spirituality, life and the ministry of the founder and the constitutional requriements for the Perpetual commitment. The course on Religious life was guided by the

eminent personalities like Rev Fr Sunny Charakunnath CST, Rev Dr Baiju Kattikaran CST, Rev Dr JojoVarakukalayil CST, Sr Dr Noel CMC, Rev Dr John Kochupurackal CST, Rev Dr Gimmy Akkatt CST, Rev Dr Saji Kanayankal CST, Rev Dr Martin Kallungal and Rev Fr Shaji OFM Cap. The whole session helped the brothers to have a holistic understanding about religious life and the founders' charism. The first phase of the course made the brothers to have introspection into their own religious life in this modern era.

Personality Development

The second phase of the course was concentrated on personality development of the religious where we dealt with the topics on Holistic models of spiritualiy for today, Laity's expectation from a religious priests today, implications of POCSO act, Pope Francis and his vision of consectated life and group dynamism and mutual interaction session. The courses were led by Rev Dr Jossey Thamarassery CMI, Rev Dr Jijo Indiparambil CST, Rev Dr Augustine Pamplany CST, Prof. Dr Muise Mary George, Adv. Sr Josiya SD, Rev Fr Joy Chencheri MCBS, Rev Fr Manjus Srakath CST, Rev Fr George Kuzhikattu CST, Rev Dr George Poothakuzhy CST and Rev Dr Abraham Kottanalloor CST. These sessions were illuminating our minds towards better appropriation of our own self understanding.

The CST Dynamics

The third part of the course concentrated on the CST dynamics. This session was designed as a panel discussion where brothers and fathers could dwell more creatively and effectively on all the nuances of CST congregation, it's history, mission and the present and future of CST congregation and it's members. The panel discussion was mainly on the charism of the congregation, the Founder and the historical dynamics of little flower

congregation. The discussion was monitored by Frs. Sebastian Puthenchirayil CST, Augustine Pamplany CST. This discussion helped us to have a clear vision regarding the charism and the foundation of our Congregation. It also helped us to know more about the convictions our founder had and the circumstances that led to the starting of the congregation. It enabled the brothers to know more about the true motive of our mission and to have convictions regarding our mission. The last day of the intensive preparation was led by Dr. George Kalladanthiyil CST. He led the classes on religious vows - contemporary challenges and way forward. We had our individual assignments and the presentation of the papers on 30 April.

The course ended with an evaluatory session. Very Rev. Fr Jojo Varakukalayil CST, the Superior General asked the opinions of brothers regarding the courses and he shared his observations and evaluation regarding the course and the participation of the brothers. He also thanked Fr John Kappiarumalayil CST, who was the incharge of the brothers for the one month program. Bro. Santo Akkara CST, the brother-in-charge, expressed the heartfelt gratitude towards the General administration, Provincial administrations and the resource persons who led the brothers throughout the one month preparation course. Annual retreat for seminarians guided by Fr. Derbin VC began on 5th May.

After the five days of retreat on 12th May we had the perpetual profession of twenty brothers and the renewal of vows of twenty two brothers at Little Flower Generalate. Very Rev. Fr. Superior General blessed the cassocks of the brothers who received the Religious habit and received the vows and blessed everyone. All the fathers from the Generalate community were present for the same.

◆

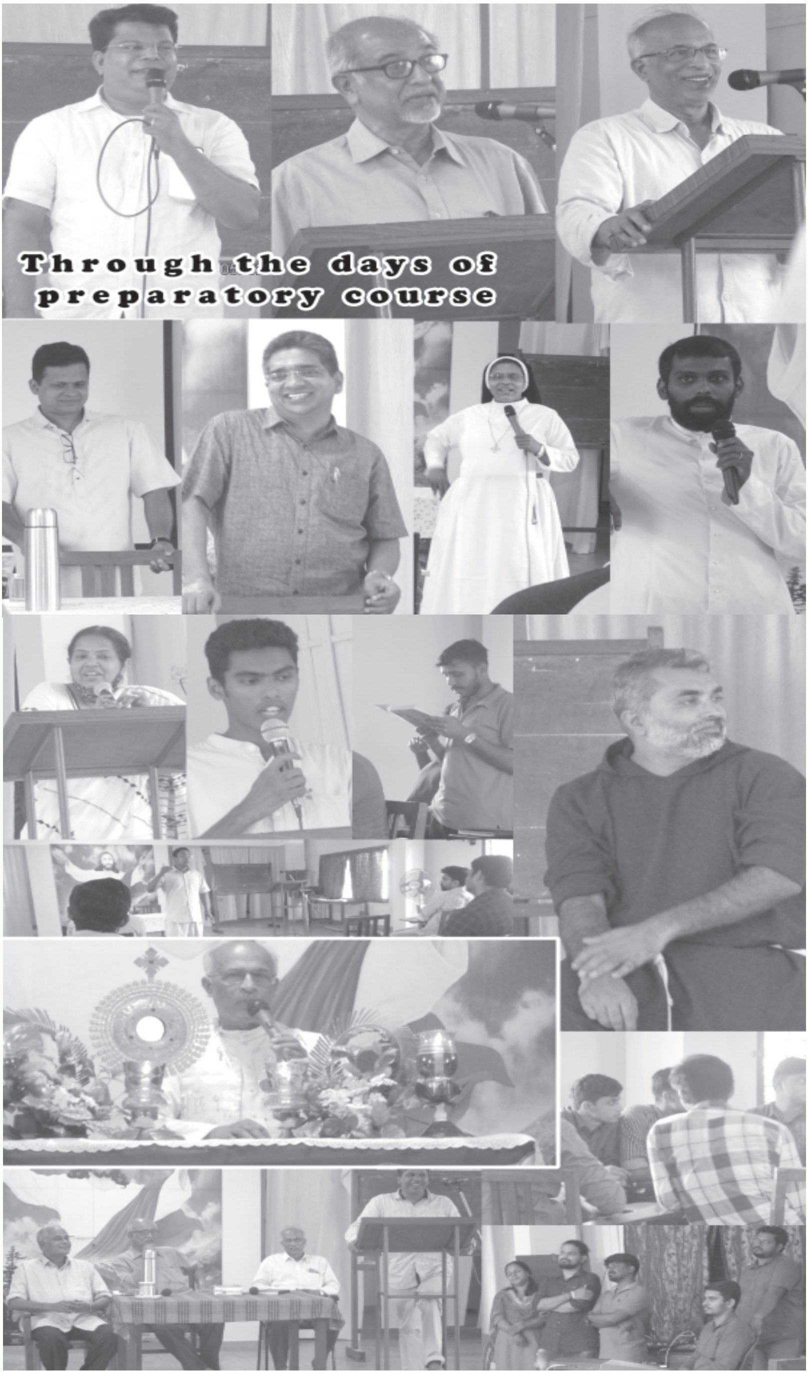
Through the days of
preparatory course

Report of the Theologians Gathering

The gathering of the Theologians of Little Flower Congregation was held on 26 May 2021 at 2 pm. The meeting was held at Little Flower Generalate, Thrikkakara. Very Rev. Fr Jojo Varakukalayil CST, the Superior General, presided over the meeting. Frs. George Aranchery, John Kappiarumalayil, Aneesh Angadiath and Jeevan Thundiyil, the Vicar General and the general councillors, were also present at the meeting.

Very Rev. Fr Jojo Varakukalayil welcomed all to the gathering and asked the brothers, who are pursuing their Theological studies in different seminaries, to introduce themselves and share their experiences and concerns. The Brothers who are doing their Theology at Dharmaram Vidyakshetram introduced themselves and shared their experiences with all gathered there. Brothers expressed that there is a great opportunity for pastoral work and in the field of retreats. As they are residing in our own Ashram (Vidyaniketan) the CST dynamics and the community spirit are well cultivated in the life of Brothers. They also expressed that the Academic standard of Dharmaram Vidyakshetram remains in its peak. The professors are also well qualified and updated. It is a real advantage of the Brothers that they are able to do their PG studies. They also expressed their desire to have brothers from other provinces too with them for the Theological studies.

The brothers who are studying in the Vidyajyoti College Delhi said that the seminary curriculum gives much importance for the contextual theology, by which they are able to understand the real life situations and theologize those situations. There are seven brothers, staying in two houses, i.e., Vidyajyoti College and Prateeksha (Seminary of the Delhi Diocese.) There are great opportunities for the social ministries for both who are staying in

Vidyajyoti and Prateeksha. And the brothers, staying in Prateeksha, are given much opportunities for pastoral ministry also. The brothers who are staying in Prateeksha expressed their concern regarding the limited infrastructure of the Prateeksha because of which they have to even go to Vidyajyoti for the games.

The four brothers who are studying in the St. Joseph’s Pontifical Seminary, Alwaye introduced themselves to the gathering. They expressed that the Academic standard of the seminary is good because of the well qualified professors. But they also expressed that the proficiency in English is lacking among the brothers as they are least worried about the rule of language and engage themselves in speaking Malayalam. They also suggested that not to send brothers alone to the seminary as there is separation among the religious and diocesans. They also told that the pocket money given to them is not sufficient to meet the needs.

The brothers who are doing their theological studies and the MPh. studies in JDV Pune introduced themselves. They are staying in three different seminaries, viz. SVD, DNC and Papal Seminary. As the students are from different parts of the country and different cultures there is a great opportunity for cultural exposure. The academic standard of the seminary keeps its standard because of the well qualified professors. They also told that brothers should develop their own talents persistently otherwise they won’t be able to compete with them. Fr General asked the opinion of the brothers about beginning a house for our Congregation and stated that having a house for us in Pune will enable our congregation to have a national face. And he also added that it will also help our priests, who complete their higher studies, would also get opportunities for teaching and other more brothers also get chances for studies.

The brothers who do their theological studies in St. Joseph’s Regional Seminary, Allahabad said that the background and the situation of the seminary enable the brothers to enhance themselves in Hindi which will help them to do missionary activities in North India with much zeal and proficiency. As their concerns, they said that the professors are not much qualified and updated. And there is a clear cut distinction between the diocesans and religious. The Fathers has also a kind of dislike towards the religious. Thus it makes the community life disintegrated.

The two brothers who are pursuing their studies at Ruhalaya Major Seminary, Allahabad explained about their life in the seminary. They said that the professors are not competent and updated in their streams of teaching. Since it is a MST seminary and most of the seminarians are from MST other religious and diocesans are not heard much.

The brothers who are studying in Good Shepherd Major Seminary, Kunnoth appreciated the community life and the spirit of care and concern each one have with the other. There is a great chance for pastoral exposure and pastoral ministries. They give equal importance for liturgy and systematic theology. They also stated that there is lack of support from the side of the formatters there.

The brothers who are doing theology at St. Thomas Major Seminary, Vadavathoor told that their academic standard is good and they are given a proper liturgical orientation. There are ample opportunities to find out and develop our talents. As their concern they stated that there is separation among the brothers especially between religious and diocesans. Least importance is given for English and Malayalam is given greater importance. At times even the classes and exams are taken in Malayalam. The

professors are also no updated with the developments of the Theology.

Those who are studying at Khrist Jyoti College, Bangalore stated that the seminary gives much importance for Dogma oriented theology and they have got professors who are well versed their streams of studies. Since they are studying in the Salesian seminary they are actively involved in youth ministry. But they told that there is strong disintegration of community life in the Seminary. The brothers who are little backward in studies and so on are often avoided.

Bro. Fisjo Veliyath CST who do his studies in Rome joined the gathering through the virtual platform and shared his experience in Rome. He told that the authorities of seminary are very much concerned about the formation of the seminarians and strict formation is given to them. He also told that we would get an international view point regarding the Church. And there is great amount of cultural inculturation since there are students from across the world. He also added that language is a problem for them as most of the classes are in Italian. Thus a proper theologizing is not possible every time. And we cannot expect a deep theology there. He told that as they are staying in a diocesan seminary diocesans are given much importance.

While addressing the gathering Fr General asked the Brothers that whether they get a CST formation in the seminaries where they study. Brothers said that they don’t get CST formation and they lack a CST identity in the seminaries. Fr General put forward a few suggestions which would enable the brothers to have a CST identity and to have the continuation of CST formation. The suggestions were as follows: to have theologian’s meet every year, to conduct contextual theology program for the theologians. The Contextual theology program would include going to the villages and staying with them. This will enable the brothers to

live the theology and to have strong convictions about their mission. He also informed us that there would be a Father in charge for theologians in the Congregation level. The Father in charge would visit the seminarians studying in different seminaries and he would co-ordinate the program of the theologians. Regarding the use of mobile, Fr General instructed that we should use the mobile and the social media prudently. We should use such facilities for new evangelization through media. He told that choice is very important and it matters what we chose.

Fr George Aranchery, the Vicar General and one of the pioneer missionaries of African mission shared his experience in the African mission. He emphasised on the need of showing greater importance for the mission. He also told that we should show much interest to go to the African mission. Fr John Kappiarumalayil reminded the brothers to keep up the spirit of serviceability in all the situations and where ever we are. Fr General suggested the brothers to register for PG and make use of all the possible opportunity for studies.

From the parts of the Brothers a few suggestions were came up, such as, to co-ordinate all the media activities under the Generalate, the Articles for Olive should be collected from all the brothers not a few. Brothers also told that very often they don’t get proper information from the superiors, hence it is better to have a common platform to share the information.

As the new in charge for the Major Seminary Gathering of next year Bro. Shins Mundackal was elected. Bro. Jins Mathalikunnel was chosen to co-ordinate the contributions from the part of brothers for Olive. The Meeting came to an end with the vote of thanks by Bro. Albin Varakukalayil CST, the Major Seminary Gathering.

Bro. Albin Varakukalayil CST

◆

Days to Remember Our Departed

2021 August 2021 October

August 4	-	St. John Maria Vianny
August 15	-	The Assumption of the Blessed Virgin Mary Independence Day
August 26	-	D.A of Fr. Bosco Vetticka
August 28	-	St. Augustine
August 29	-	St. Euprasia CMC
September 08	-	Nativity of the Blessed Virgin Mary
September 09	-	D.A of Bro. Jestin Poonely
September 16	-	D.A of Fr. Seraphin Parambi
	-	D.A of Fr. Abraham Kunnakkatt
September 21	-	St. Mathew, The Apostle
September 22	-	D.A. of Fr. George Thottathil
September 30	-	D.A of St. Therese of Lisieux
October 01	-	St. Therese of Lisieux
October 04	-	D.A of Very Rev. Fr. Basilius Panatt, Founder of Little Flower Congregation
October 04	-	D.A of Bro. Ajimon Joy Kuzhiyalil
October 05	-	D.A. of Fr. Thomas Ottalankal
October 17	-	D.A. of Fr. Christopher Puthumana
October 19	-	D.A. of Fr. Shanoj Mattathilanickal

Olive ന്റെ കോപ്പി വ്യക്തിപരമായി സൂക്ഷിക്കാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറിയിച്ചാൽ കോപ്പി സംലഭ്യമാക്കുന്നതാണ്.

Covid 19 Relief Ministry - St. Joseph's Province

Covid 19 Relief Ministry - St Thomas Province

ദുരിതകാലത്ത് ആശ്വാസമാകാൻ 'നല്ല അയൽക്കാരൻ' പദ്ധതി

നല്ല അയൽക്കാരൻ പദ്ധതിയുടെ ഒന്നാംഘട്ടം സമാപിച്ചു

എടക്കര: ചാത്തമുണ്ട ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ നൊവിഷ്യേറ്റ് ഹൗസ് ട്രസ്റ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിച്ച 'നല്ല അയൽക്കാരൻ പദ്ധതി'യുടെ ഒന്നാം ഘട്ടത്തിന് സമാപനമായി. സമാപന സമ്മേളനം ഭൂദാനം സെന്റ് മേരീസ് ദേവാലയ പാരിഷ് ഹാളിൽ നടന്നു. മലപ്പുറം ജില്ലാ പഞ്ചായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പെരിന്തൽമണ്ണ, പാണ്ടിക്കാട്, വണ്ടൂർ, ചാലിയാർ, ചുങ്കത്തറ, എടക്കര, എടവണ്ണ, ചോക്കാട്, കാളികാവ്, കരുളായി, കരുവാരക്കുണ്ട്, മൂത്തേടം, പോത്തുകല്ല്, വഴിക്കടവ് എന്നീ പഞ്ചായത്തുകളിലെ 3033 കുടുംബങ്ങൾക്കാണ് ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ, അവശ്യമരുന്നുകൾ, വിവാഹ, വിദ്യാഭ്യാസ സഹായങ്ങൾ, കൗൺസിലിംഗ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഹായങ്ങൾ എത്തിച്ചത്.

സിഎസ്ടി സഭ സെന്റ് തോമസ് പ്രൊവിൻസിന്റെ ചാത്തമുണ്ടയിലുള്ള ചെറുപുഷ്പാശ്രമത്തിലെ വൈദികരായ ഫാ. ജോബി എടത്താഴെ, ഫാ. ടോജസ് പാറയടിയിൽ, ഫാ. വിമൽദേവ് കണ്ടത്തിൽ, ഫാ. എബിൻ ഇരുവേലിക്കുന്നേൽ, ഗുഡ് സമരിറ്റൻസ് ഗ്രൂപ്പിലെ അംഗങ്ങളായ ജോസ് കിഴക്കേക്കര, സിബി ഊരോത്ത് തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു ട്രസ്റ്റിന്റെ പ്രവർത്തനം. നാനാജാതി മതസ്ഥരായ അനേകം കുടുംബങ്ങൾക്ക് സഹായങ്ങൾ എത്തിച്ച ട്രസ്റ്റ് അംഗങ്ങളെ ജില്ലാ പഞ്ചായത്തംഗം അഡ്വ. ഷെറോണ റോയ് യോഗത്തിൽ അനുമോദിച്ചു.

നല്ല അയൽക്കാരൻ പദ്ധതിയുടെ ഒന്നാംഘട്ടം സമാപനചടങ്ങിൽ നിന്ന്.

Covid 19 Relief Ministry - Khrist Jyoti Province

Covid 19 Relief Ministry - Little Flower Province

ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്ത
ശെമ്മാശന്മാർക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ

സെന്റ് ജോസഫ് - സെന്റ് തോമസ് പ്രവിശ്യകൾ

ക്രിസ്തുജ്യോതി - ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ പ്രവിശ്യകൾ

കണ്ണിമ ചിമ്മാതെ
കാൽപ്പാടുകൾ പിന്തുടരാൻ ...

Congratulations....

M'SAMSANA

HEUPADIAKNUSA

KAROYUSA

Final Profession 2021

Vestition 2021

Printed at LF Press, Thrikkakara

For Private Circulation only